

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2425 al Consiliului din 21 decembrie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1325** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2426 al Comisiei din 18 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1998 în ceea ce privește țările terțe recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile ⁽¹⁾** 5
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2427 al Comisiei din 21 decembrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 10

DECIZII

- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2428 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de modificare a Deciziei 2009/791/CE și a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată** 12
- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2429 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a Letoniei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată** 15
- ★ **Decizia (PESC) 2015/2430 a Consiliului din 21 decembrie 2015 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2015/1334** 18

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

- ★ Decizia (PESC) 2015/2431 a Consiliului din 21 decembrie 2015 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina 22
- ★ Decizia (UE) 2015/2432 a Comisiei din 18 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele de calitate a laptelui în cadrul Legii privind laptele și grăsimea [notificată cu numărul C(2015) 6295] 23
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2433 a Comisiei din 18 decembrie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre [notificată cu numărul C(2015) 9168]⁽¹⁾ 46
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2434 a Comisiei din 18 decembrie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/237/UE privind măsurile de prevenire a introducerii și a răspândirii în Uniune a organismelor dăunătoare în ceea ce privește anumite fructe și legume originare din India [notificată cu numărul C(2015) 9178] 61

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Decizia nr. 1/2015 a Consiliului de asociere UE-Egipt din 21 septembrie 2015 de înlocuire a protocolului 4 la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă [2015/2435] 62

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2425 AL CONSILIULUI

din 21 decembrie 2015

privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1325

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului ⁽¹⁾, în special articolul 2 alineatul (3),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 31 iulie 2015, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1325 ⁽²⁾ privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001, stabilind o listă actualizată a persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 (denumită în continuare „lista”).
- (2) Consiliul a comunicat, în măsura posibilă, tuturor persoanelor, grupurilor și entităților expunerii de motive care explică de ce au fost incluse pe listă.
- (3) Prin intermediul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Consiliul a informat persoanele, grupurile și entitățile incluse pe listă asupra faptului că a decis menținerea lor pe listă. De asemenea, Consiliul a informat persoanele, grupurile și entitățile în cauză cu privire la posibilitatea de a solicita o expunere de motive a Consiliului pentru includerea lor pe listă, în cazul în care nu le fusese deja comunicată o astfel de expunere de motive.
- (4) Consiliul a reexaminat lista, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001. La efectuarea reexaminării, Consiliul a ținut seama de observațiile transmise de cei vizați, precum și de informațiile actualizate primite din partea autorităților naționale competente privind statutul la nivel național al persoanelor și entităților incluse pe listă.
- (5) Consiliul a verificat dacă autoritățile competente, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931/PESC ⁽³⁾, au adoptat o decizie cu privire la toate persoanele, grupurile și entitățile de pe listă în sensul că au fost implicate în acte teroriste în sensul articolului 1 alineatele (2) și (3) din Poziția Comună 2001/931/CFSP. În consecință, Consiliul a stabilit că persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC ar trebui să facă în continuare obiectul măsurilor restrictive specifice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2580/2001.

⁽¹⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 70.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1325 al Consiliului din 31 iulie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/513 (JO L 206, 1.8.2015, p. 12).

⁽³⁾ Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, 28.12.2001, p. 93).

- (6) Lista ar trebui actualizată în consecință, iar Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1325 ar trebui abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 este conținută în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1325 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ASSELBORN

ANEXĂ

LISTA PERSOANELOR, GRUPURILOR ȘI ENTITĂȚILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1

I. PERSOANE

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), născut la 11 august 1960 în Iran. Pașaport: D9004878.
2. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, născut la Al Ihsa (Arabia Saudită), cetățean saudit.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, născut la 16.10.1966 la Tarut (Arabia Saudită), cetățean saudit.
4. ARBABSAR Manssor (alias Mansour Arbabsiar), născut la 6 sau 15 martie 1955 în Iran. Cetățean iranian și cetățean al Statelor Unite ale Americii. Pașaport: C2002515 (iranian); Pașaport: 477845448 (american). Carte de identitate națională nr.: 07442833, data expirării 15 martie 2016 (permis de conducere SUA).
5. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR, alias SOBIAR, alias Abu ZOUBAIR), născut la 8.3.1978 la Amsterdam (Țările de Jos) – membru al „Hofstadgroep”.
6. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, Ahmed, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Liban, născut în 1963 în Liban, cetățean libanez.
7. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI Salem, alias BIN KHALID Fahd Bin Adballah, alias HENIN Ashraf Refaat Nabith, alias WADOOD Khalid Abdul), născut la 14.4.1965 sau la 1.3.1964 în Pakistan, pașaport nr. 488555.
8. SHAHLAI Abdul Reza (alias Abdol Reza Shala'i, alias Abd-al Reza Shalai, alias Abdorreza Shahlai, alias Abdolreza Shahla'i, alias Abdul-Reza Shahlaee, alias Hajj Yusef, alias Haji Yusif, alias Hajji Yasir, alias Hajji Yusif, alias Yusuf Abu-al-Karkh), născut aproximativ în 1957 în Iran. Adrese: (1) Kermanshah, Iran; (2) Baza militară Mehran, provincia Ilam, Iran.
9. SHAKURI Ali Gholam, născut aproximativ în 1965 la Teheran, Iran.
10. SOLEIMANI Qasem (alias Ghasem Soleymani, alias Qasmi Sulayman, alias Qasem Soleymani, alias Qasem Solaimani, alias Qasem Salimani, alias Qasem Solemani, alias Qasem Sulaimani, alias Qasem Sulemani), născut la 11 martie 1957 în Iran. Cetățean iranian. Pașaport: 008827 (pașaport diplomatic iranian), eliberat în 1999. Titlu: general-maior.

II. GRUPURI ȘI ENTITĂȚI

1. „Organizația Abu Nidal” – „OAN” (alias „Consiliul Revoluționar Fatah”, alias „Brigăzile Revoluționare Arabe”, alias „Septembrie Negru”, alias „Organizația Revoluționară a Musulmanilor Socialiști”).
2. „Brigada Martirilor Al-Aqsa”.
3. „Al-Aqsa e.V”.
4. „Babbar Khalsa”.
5. „Partidul Comunist din Filipine”, inclusiv „Noua Armată Populară” – „NAP”, Filipine.
6. „Gama'a al-Islamiyya” (alias „Al-Gama'a al-Islamiyya”) („Grupul Islamic” – „GI”).
7. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi” – „IBDA-C” („Marele Front de Est Islamic al Războinicilor”).
8. „Hamas”, inclusiv „Hamas-Izz al-Din al-Qassem”.
9. „Hizballah Military Wing” („aripa militară a Hezbollahului”) [alias „Hezbollah Military Wing”, alias „Hizbullah Military Wing”, alias „Hizbollah Military Wing”, alias „Hisbollah Military Wing”, alias „Hizbu'llah Military Wing”, alias „Hizb Allah Military Wing”, alias „Jihad Council” („Consiliul Jihadului”) (și toate unitățile subordonate acesteia, inclusiv Organizația pentru Securitate Externă)].
10. „Hizbul Mujahideen” – „HM”.
11. „Hofstadgroep”.
12. „Federația Internațională a Tineretului Sikh” – „FITS”.
13. „Forța Khalistan Zindabad” – „KZF”.
14. „Partidul Muncitoresc din Kurdistan” – „PKK” (alias „KADEK”, alias „KONGRA-GEL”).

15. „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam” – „LTTE”.
 16. „Ejercito de Liberacion Nacional” („Armata de Eliberare Națională”).
 17. „Jihadul Islamic Palestinian” – „JIP”.
 18. „Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei” – „FPEP”.
 19. „Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei – Comandamentul General” (alias „FPEP – Comandamentul General”).
 20. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia” – „FARC” („Forțele Armate Revoluționare din Columbia”).
 21. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi” – „DHKP-C” [alias „Devrimci Sol” („Stânga Revoluționară”), alias „Dev Sol”] („Armata/Frontul/Partidul de Eliberare Revoluționară Populară”).
 22. „Sendero Luminoso” – „CL” („Calea Luminoasă”).
 23. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan” – „TAK” (alias „Șoimii Eliberării din Kurdistan”, alias „Vulturii Eliberării din Kurdistan”).
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2426 AL COMISIEI**din 18 decembrie 2015****de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1998 în ceea ce privește țările terțe recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 272/2009 al Comisiei ⁽²⁾ completează standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile, prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 300/2008.
- (2) Același Regulament (CE) nr. 272/2009 însărcinează Comisia cu recunoașterea echivalenței standardelor de securitate ale țărilor terțe, în conformitate cu criteriile prevăzute în partea E din anexa la respectivul regulament.
- (3) Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1998 al Comisiei ⁽³⁾ listează țările terțe recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune.
- (4) Comisia a stabilit că atât Canada, cât și Muntenegru îndeplinesc, la rândul lor, criteriile stipulate în partea E din anexa la Regulamentul (CE) nr. 272/2009.
- (5) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1998 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Ar trebui să se prevadă o perioadă de timp adecvată, înainte de aplicarea prezentului regulament, având în vedere faptul că ar putea fi necesare modificări ale operațiunilor și/sau ale infrastructurii aeroporturilor.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru securitatea aviației civile, instituit prin articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 300/2008,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1998 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 februarie 2016.

⁽¹⁾ JO L 97, 9.4.2008, p. 72.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 272/2009 al Comisiei din 2 aprilie 2009 de completare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației civile prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 91, 3.4.2009, p. 7).⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune din domeniul securității aviației (JO L 299, 14.11.2015, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Violeta BULC
Membru al Comisiei*

ANEXĂ

Anexa se modifică după cum urmează:

1. La capitolul 3, apendicele 3-B se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 3-B

SECURITATEA AERONAVELOR

ȚĂRI TERȚE, PRECUM ȘI ALTE ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV ȘI CARE SUNT RECUNOSCUȚE CĂ APLICĂ STANDARDE DE SECURITATE ECHIVALENTE CU STANDARDELE DE BAZĂ COMUNE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII AVIAȚIEI CIVILE

În ceea ce privește securitatea aeronavelor, următoarele țări terțe, precum și alte țări și teritorii cărora, în conformitate cu articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu li se aplică partea trei titlul VI din tratatul respectiv, sunt recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile:

Canada

Insulele Feroe, în ceea ce privește aeroportul Vagar

Groenlanda, în ceea ce privește aeroportul Kangerlussuaq

Guernsey

Insula Man

Jersey

Muntele Negru

Statele Unite ale Americii

Comisia notifică imediat autoritățile competente ale statelor membre, în cazul în care deține informații conform cărora standardele de securitate aplicate de țara terță sau de o altă țară sau teritoriu în cauză, cu impact semnificativ asupra nivelurilor generale de securitate a aviației în Uniune, nu mai sunt echivalente cu standardele de bază comune ale Uniunii.

Autoritățile competente ale statelor membre sunt notificate fără întârziere atunci când Comisia deține informații cu privire la acțiuni, inclusiv măsuri compensatorii, care confirmă restabilirea echivalenței standardelor de securitate relevante aplicate de țara terță sau de altă țară sau teritoriu în cauză.”

2. La capitolul 4, apendicele 4-B se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 4-B

PASAGERII ȘI BAGAJELE DE MÂNĂ

ȚĂRI TERȚE, PRECUM ȘI ALTE ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV ȘI CARE SUNT RECUNOSCUȚE CĂ APLICĂ STANDARDE DE SECURITATE ECHIVALENTE CU STANDARDELE DE BAZĂ COMUNE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII AVIAȚIEI CIVILE

În ceea ce privește pasagerii și bagajele de mână, următoarele țări terțe, precum și alte țări și teritorii cărora, în conformitate cu articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu li se aplică partea trei titlul VI din tratatul respectiv, sunt recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile:

Canada

Insulele Feroe, în ceea ce privește aeroportul Vagar

Groenlanda, în ceea ce privește aeroportul Kangerlussuaq

Guernsey

Insula Man

Jersey

Munte negru

Statele Unite ale Americii

Comisia notifică fără întârziere autoritățile competente ale statelor membre, în cazul în care deține informații conform cărora standardele de securitate aplicate de țara terță sau de o altă țară sau teritoriu în cauză, cu impact semnificativ asupra nivelurilor generale de securitate a aviației în Uniune, nu mai sunt echivalente cu standardele de bază comune ale Uniunii.

Autoritățile competente ale statelor membre sunt notificate fără întârziere atunci când Comisia deține informații cu privire la acțiuni, inclusiv măsuri compensatorii, care confirmă restabilirea echivalenței standardelor de securitate relevante aplicate de țara terță sau de altă țară sau teritoriu în cauză.”

3. La capitolul 5, apendicele 5-A se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 5-A

BAGAJELE DE CALĂ

ȚĂRI TERȚE, PRECUM ȘI ALTE ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV ȘI CARE SUNT RECUNOSCUTE CĂ APLICĂ STANDARDE DE SECURITATE ECHIVALENTE CU STANDARDELE DE BAZĂ COMUNE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII AVIAȚIEI CIVILE

În ceea ce privește bagajele de cală, următoarele țări terțe, precum și alte țări și teritorii cărora, în conformitate cu articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu li se aplică partea trei titlul VI din tratatul respectiv, sunt recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile:

Canada

Insulele Feroe, în ceea ce privește aeroportul Vagar

Groenlanda, în ceea ce privește aeroportul Kangerlussuaq

Guernsey

Insula Man

Jersey

Munte negru

Statele Unite ale Americii

Comisia notifică fără întârziere autoritățile competente ale statelor membre, în cazul în care deține informații conform cărora standardele de securitate aplicate de țara terță sau de o altă țară sau teritoriu în cauză, cu impact semnificativ asupra nivelurilor generale de securitate a aviației în Uniune, nu mai sunt echivalente cu standardele de bază comune ale Uniunii.

Autoritățile competente ale statelor membre sunt notificate fără întârziere atunci când Comisia deține informații cu privire la acțiuni, inclusiv măsuri compensatorii, care confirmă restabilirea echivalenței standardelor de securitate relevante aplicate de țara terță sau de altă țară sau teritoriu în cauză.”

4. La capitolul 6, apendicele 6-F se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 6-F

MĂRFURILE ȘI POȘTA

6-Fi

ȚĂRI TERȚE, PRECUM ȘI ALTE ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV ȘI CARE SUNT RECUNOSCUTE CĂ APLICĂ STANDARDE DE SECURITATE ECHIVALENTE CU STANDARDELE DE BAZĂ COMUNE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII AVIAȚIEI CIVILE

În ceea ce privește mărfurile și poșta, următoarele țări terțe sunt recunoscute că aplică standarde de securitate echivalente cu standardele de bază comune din domeniul securității aviației civile:

Munte negru

Comisia notifică fără întârziere autoritățile competente ale statelor membre, în cazul în care deține informații conform cărora standardele de securitate aplicate de țara terță sau de o altă țară sau teritoriu în cauză, cu impact semnificativ asupra nivelurilor generale de securitate a aviației în Uniune, nu mai sunt echivalente cu standardele de bază comune ale Uniunii.

Autoritățile competente ale statelor membre sunt notificate fără întârziere atunci când Comisia deține informații cu privire la acțiuni, inclusiv măsuri compensatorii, care confirmă restabilirea echivalenței standardelor de securitate relevante aplicate de țara terță sau de altă țară sau teritoriu în cauză.

6-Fii

ȚĂRILE TERȚE, PRECUM ȘI CELELALTE ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV ȘI PENTRU CARE NU ESTE NECESARĂ DESEMNAȚIA ACC3, SUNT ENUMERATE ÎN DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE C(2015) 8005 A COMISIEI

6-Fiii

ACTIVITĂȚI DE VALIDARE ALE ȚĂRILOR TERȚE ȘI ALE ALTOR ȚĂRI ȘI TERITORII CĂRORA, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 355 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE, NU LI SE APLICĂ PARTEA TREI TITLUL VI DIN TRATATUL RESPECTIV, CARE SUNT RECUNOSCUTE CA FIIND ECHIVALENTE CU VALIDAREA UE DE SECURITATE A AVIAȚIEI

Nu există încă dispoziții adoptate.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2427 AL COMISIEI**din 21 decembrie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 decembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	IL	236,2
	MA	99,6
	TR	113,3
	ZZ	149,7
0707 00 05	EG	174,9
	MA	82,9
	TR	145,3
0709 93 10	ZZ	134,4
	MA	46,3
	TR	146,0
0805 10 20	ZZ	96,2
	EG	57,7
	MA	66,1
	TR	55,6
0805 20 10	ZA	74,1
	ZZ	63,4
	MA	80,8
	ZZ	80,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,0
	TR	87,3
	ZZ	98,7
0805 50 10	TR	92,6
	ZZ	92,6
0808 10 80	CA	153,6
	CL	85,4
	US	172,3
	ZA	141,1
	ZZ	138,1
0808 30 90	CN	59,9
	TR	122,3
	ZZ	91,1

(¹) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2428 A CONSILIULUI

din 10 decembrie 2015

de modificare a Deciziei 2009/791/CE și a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (2),

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Germania și Austria au beneficiat fiecare de câte o măsură de derogare prin Decizia 2009/791/CE a Consiliului ⁽²⁾ și, respectiv, prin Decizia de punere în aplicare 2009/1013/UE a Consiliului ⁽³⁾. Aplicarea măsurilor de derogare a fost prelungită, prin Decizia de punere în aplicare 2012/705/UE a Consiliului ⁽⁴⁾, până la 31 decembrie 2015.
- (2) Măsura de derogare reprezintă o derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE care reglementează dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa pe valoare adăugată (TVA) percepută pentru bunurile și serviciile care le sunt furnizate sau prestate în scopul operațiunilor supuse impozitării. Obiectivul măsurii de derogare este acela de a exclude complet de la dreptul de deducere TVA aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție mai mare de 90 % în scopuri private sau în folosul angajaților săi ori, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.
- (3) Pentru a ține cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia TVA aferentă intrărilor pentru cheltuielile efectuate de o persoană impozabilă nu poate fi dedusă dacă este legată de activități care, având în vedere caracterul lor neeconomic, nu intră sub incidența Directivei 2006/112/CE, ar trebui să se clarifice faptul că măsurile de derogare se aplică, de asemenea, bunurilor și serviciilor utilizate pentru activități de natură neeconomică.
- (4) Obiectivul măsurii de derogare este acela de a simplifica procedura de percepere și de colectare a TVA. Valoarea taxei datorate în stadiul consumului final este afectată doar într-o măsură neglijabilă.
- (5) Prin scrisorile înregistrate la Comisie în datele de 16 martie 2015 și 19 martie 2015, Germania și, respectiv, Austria au solicitat autorizarea de a continua să aplice măsura de derogare.
- (6) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisori datele 15 septembrie 2015, cu privire la cererile prezentate de Austria și de Germania. Prin scrisorile din 17 septembrie 2015, Comisia a notificat Austria și Germania că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererile.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2009/791/CE a Consiliului din 20 octombrie 2009 de autorizare a Republicii Federale Germania pentru aplicarea în continuare a unei măsuri de derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 283, 30.10.2009, p. 55).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2009/1013/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009 de autorizare a Republicii Austria în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 348, 29.12.2009, p. 21).

⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2012/705/UE a Consiliului din 13 noiembrie 2012 privind modificarea Deciziei 2009/791/CE și a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 319, 16.11.2012, p. 8).

- (7) Potrivit informațiilor furnizate de Austria și de Germania, situația juridică și de fapt care justifică aplicarea în prezent a măsurii de derogare în cauză nu s-a schimbat și există în continuare. Prin urmare, Austria și Germania ar trebui să fie autorizate să aplice în continuare această măsură de derogare pentru o perioadă suplimentară, dar limitată în timp până la 31 decembrie 2018, astfel încât să fie posibilă reexaminarea necesității și a eficacității măsurii de derogare, precum și a procentajului repartizării între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri private pe care se bazează măsura respectivă.
- (8) În cazul în care Austria sau Germania consideră că este necesară o prelungire suplimentară după 2018, statul membru respectiv ar trebui să prezinte Comisiei, până cel târziu la 31 martie 2018, împreună cu cererea de prelungire, un raport cu privire la aplicarea măsurii de derogare, care să cuprindă o reexaminare a procentajului de repartizare aplicat, astfel încât să acorde Comisiei suficient timp pentru a analiza cererea.
- (9) Măsurile de derogare nu vor avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în etapa de consum final și nu vor afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din TVA.
- (10) Prin urmare, Decizia 2009/791/CE și Decizia de punere în aplicare 2009/1013/UE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolele 1 și 2 din Decizia 2009/791/CE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE, Germania este autorizată să excludă complet taxa pe valoarea adăugată (TVA) aplicată bunurilor și serviciilor de la dreptul de deducere a TVA în cazul în care bunurile și serviciile în cauză sunt utilizate, în proporție mai mare de 90 %, în scopuri private de către o persoană impozabilă sau de către angajații acesteia sau, în sens mai general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.

Articolul 2

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2018.

Orice cerere de prelungire a măsurii de derogare prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2018.

Respectiva cerere trebuie să fie însoțită de un raport privind aplicarea acestei măsuri care să includă o examinare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.”

Articolul 2

Articolele 1 și 2 din Decizia de punere în aplicare 2009/1013/UE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE, Austria este autorizată să excludă complet taxa pe valoarea adăugată (TVA) aplicată bunurilor și serviciilor de la dreptul de deducere a TVA în cazul în care bunurile și serviciile în cauză sunt utilizate, în proporție mai mare de 90 %, în scopuri private de către o persoană impozabilă sau de către angajații acesteia sau, în sens mai general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.

Articolul 2

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2018.

Orice cerere de prelungire a măsurii de derogare prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2018.

Respectiva cerere trebuie însoțită de un raport privind aplicare acestei măsuri care să includă o examinare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.”

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania și Republicii Austria.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. BAUSCH

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2429 A CONSILIULUI**din 10 decembrie 2015****de autorizare a Letoniei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (2),

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin scrisorile înregistrate de Comisie la 8 aprilie 2015 și la 30 iulie 2015, Letonia a solicitat autorizarea de a continua aplicarea, cu anumite modificări, a unei măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE pentru a limita dreptul de a deduce taxa pe valoare adăugată (TVA) în ceea ce privește cheltuielile legate de anumite autoturisme care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.
- (2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisori datate 21 și 24 august 2015, cu privire la cererea prezentată de Letonia. Prin scrisoarea din 24 august 2015, Comisia a comunicat Letoniei faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (3) Articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE stabilesc dreptul unei persoane impozabile de a deduce TVA achitată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii de care a beneficiat în scopul operațiunilor sale impozitate. Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată prevede obligația persoanelor impozabile de a declara TVA atunci când un activ comercial se utilizează în alte scopuri decât în interes de serviciu.
- (4) Decizia de punere în aplicare 2013/191/UE a Consiliului ⁽²⁾ a autorizat Letonia să introducă o măsură de derogare în conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE pentru a limita dreptul de deducere a TVA-ului în amonte la 80 % în cazul cumpărării, al închirierii în sistem de leasing, al achiziționării intracomunitare și al importului de autoturisme specifice, precum și în ceea ce privește cheltuielile aferente, inclusiv achiziționarea de combustibil, în situația în care autoturismele respective nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu. Decizia de punere în aplicare menționată expiră la 31 decembrie 2015.
- (5) În temeiul articolului 6 din Decizia de punere în aplicare 2013/191/UE, Letonia a prezentat, de asemenea, un raport care cuprinde o reexaminare a procentajului prevăzut pentru limitarea dreptului de deducere. Reexaminarea indică faptul că, pe baza datelor statistice derivate dintr-un impozit special aplicat vehiculelor ușoare deținute de operatori comerciali sau aflate în proprietatea acestora care sunt utilizate pentru activități comerciale și private, rata de deducere de 80 % ar trebui să fie redusă la 50 %.
- (6) Limitarea dreptului de deducere în temeiul măsurii ar trebui să se aplice TVA achitată la cumpărarea, închirierea în sistem de leasing, achiziția intracomunitară și importul de autoturisme specifice și pentru cheltuieli conexe, inclusiv achiziționarea de carburant.
- (7) Măsura ar trebui să se aplice numai autoturismelor cu o masă maximă autorizată care nu depășește 3 500 de kilograme și cu cel mult opt scaune în afară de scaunul conducătorului auto. Orice utilizare în alte scopuri decât în interes de serviciu a autoturismelor care depășesc 3 500 de kilograme sau care au mai mult de opt scaune, în plus față de scaunul conducătorului auto, este neglijabilă în virtutea naturii lor sau a tipului de activitate pentru care sunt utilizate. Ar trebui să se furnizeze, de asemenea, o listă detaliată a autoturismelor specifice care, în virtutea utilizării lor speciale, sunt excluse de la această autorizare.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/191/UE a Consiliului din 22 aprilie 2013 de autorizare a Letoniei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 113, 25.4.2013, p. 11).

- (8) Prin urmare, Letonia ar trebui să fie autorizată să aplice măsura de derogare pentru o perioadă limitată, și anume până la 31 decembrie 2018.
- (9) În cazul în care Letonia consideră că este necesară o nouă prelungire a măsurii de derogare după 2018, aceasta ar trebui să transmită Comisiei, până la 31 martie 2018, un raport care cuprinde o reexaminare a procentajului aplicabil, în același timp cu cererea sa de prelungire.
- (10) Derogarea ar urma să aibă un efect neglijabil asupra valorii globale a încasărilor din impozite colectate în etapa de consum final, fără niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, Letonia este autorizată să limiteze la 50 % dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru cheltuielile legate de autoturisme care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.

Articolul 2

Prin derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE, Letonia nu asimilează unei prestări de servicii cu titlu oneros utilizarea în folosul propriu a unui autoturism care face parte din activele folosite în cadrul activității economice a unei persoane impozabile, în cazul în care autoturismul a făcut obiectul unei limitări autorizate în temeiul articolului 1 din prezenta decizie.

Articolul 3

Cheltuielile menționate la articolul 1 acoperă cumpărarea, luarea în leasing, achiziția intracomunitară și importul unor astfel de autoturisme, precum și cheltuielile legate de întreținere, reparații și carburant pentru astfel de autoturisme.

Articolul 4

Prezenta decizie se aplică numai autoturismelor cu o masă maximă autorizată care nu depășește 3 500 de kilograme și cu cel mult opt scaune în afară de scaunul conducătorului auto.

Articolul 5

Articolele 1 și 2 nu se aplică următoarelor categorii de autoturisme:

- (a) autoturismelor cumpărate în scopul revânzării, al închirierii sau al închirierii în sistem de leasing;
- (b) autoturismelor utilizate pentru transportul de pasageri contra unui tarif, inclusiv pentru servicii de taxi;
- (c) autoturismelor utilizate pentru transportul de mărfuri;
- (d) autoturismelor utilizate pentru furnizarea de lecții de conducere;
- (e) autoturismelor utilizate pentru prestarea de servicii de pază;
- (f) autoturismelor utilizate ca vehicule de urgență;
- (g) autoturismelor utilizate ca vehicule demonstrative.

Articolul 6

- (1) Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2016. Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2018.
- (2) Orice cerere de prelungire a autorizării prevăzute în prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2018 și este însoțită de un raport care cuprinde o reexaminare a procentajului prevăzut la articolul 1.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Republicii Letonia.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. BAUSCH

DECIZIA (PESC) 2015/2430 A CONSILIULUI**din 21 decembrie 2015****de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2015/1334**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 27 decembrie 2001, Consiliul a adoptat Poziția comună 2001/931/PESC ⁽¹⁾.
- (2) La 31 iulie 2015, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2015/1334 ⁽²⁾ de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC (denumită în continuare „lista”).
- (3) În conformitate cu articolul 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931/PESC, este necesar să se revizuiască periodic numele persoanelor și denumirile grupurilor și entităților prevăzute în listă pentru a asigura existența motivelor prezenței acestora pe listă.
- (4) Prezenta decizie exprimă rezultatul revizuirii efectuate de Consiliu în ceea ce privește persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC.
- (5) Consiliul a verificat că autorități competente astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931/PESC au adoptat decizii referitoare la toate persoanele, grupurile și entitățile de pe listă în sensul că au fost implicate în acte teroriste în sensul articolului 1 alineatele (2) și (3) din poziția comună 2001/931/PESC. De asemenea, Consiliul a ajuns la concluzia că persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC ar trebui în continuare să facă obiectul măsurilor restrictive specifice prevăzute în aceasta.
- (6) Lista ar trebui actualizată în mod corespunzător, iar Decizia (PESC) 2015/1334 ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Decizia (PESC) 2015/1334 se abrogă.

⁽¹⁾ Poziția comună 2001/931/PESC a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, 28.12.2001, p. 93).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2015/1334 a Consiliului din 31 iulie 2015 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2015/521 (JO L 206, 1.8.2015, p. 61).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ASSELBORN

ANEXĂ

LISTA PERSOANELOR, GRUPURILOR ȘI ENTITĂȚILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1

I. PERSOANE

1. ABDOLLAHI Hamed (*alias* Mustafa Abdullahi), născut la 11 august 1960 în Iran. Pașaport: D9004878.
2. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, născut la Al Ihsa (Arabia Saudită), cetățean saudit.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, născut la 16 octombrie 1966 la Tarut (Arabia Saudită), cetățean saudit.
4. ARBABSAR Manssor (*alias* Mansour Arbabsiar), născut la 6 sau 15 martie 1955 în Iran. Cetățean iranian și cetățean al Statelor Unite ale Americii. Pașaport: C2002515 (iranian); pașaport: 477845448 (american). Carte de identitate națională nr.: 07442833, data expirării 15 martie 2016 (permis de conducere SUA).
5. BOUYERI, Mohammed (*alias* Abu ZUBAIR, *alias* SOBIAR, *alias* Abu ZOUBAIR), născut la 8 martie 1978 la Amsterdam (Țările de Jos) — membru al „Hofstadgroep”.
6. IZZ-AL-DIN, Hasan (*alias* GARBAYA, Ahmed, *alias* SA-ID, *alias* SALWWAN, Samir), născut în 1963 în Liban, cetățean libanez.
7. MOHAMMED, Khalid Shaikh (*alias* ALI Salem, *alias* BIN KHALID Fahd Bin Adballah, *alias* HENIN Ashraf Refaat Nabith, *alias* WADOOD Khalid Abdul), născut la 14 aprilie 1965 sau la 1 martie 1964 în Pakistan, pașaport nr. 488555.
8. SHAHLAI Abdul Reza (*alias* Abdol Reza Shala'i, *alias* Abd-al Reza Shalai, *alias* Abdorreza Shahlai, *alias* Abdolreza Shahla'i, *alias* Abdul-Reza Shahlaee, *alias* Hajj Yusef, *alias* Haji Yusif, *alias* Hajji Yasir, *alias* Hajji Yusif, *alias* Yusuf Abu-al-Karkh), născut aproximativ în 1957 în Iran. Adrese: 1. Kermanshah, Iran; 2. Baza militară Mehran, provincia Ilam, Iran.
9. SHAKURI Ali Gholam, născut aproximativ în 1965 la Teheran, Iran.
10. SOLEIMANI Qasem (*alias* Ghasem Soleymani, *alias* Qasmi Sulayman, *alias* Qasem Soleymani, *alias* Qasem Solaimani, *alias* Qasem Salimani, *alias* Qasem Solemani, *alias* Qasem Sulaimani, *alias* Qasem Sulemani), născut la 11 martie 1957 în Iran. Cetățean iranian. Pașaport: 008827 (pașaport diplomatic iranian), eliberat în 1999. Titlu: general-maior

II. GRUPURI ȘI ENTITĂȚI

1. „Organizația Abu Nidal” — „OAN” (*alias* „Consiliul Revoluționar Fatah”, *alias* „Brigăzile Revoluționare Arabe”, *alias* „Septembrie Negru”, *alias* „Organizația Revoluționară a Musulmanilor Socialiști”).
2. Brigada Martirilor Al-Aqsa.
3. Al-Aqsa e.V.
4. „Babbar Khalsa”.
5. „Partidul Comunist din Filipine”, inclusiv „Noua Armată Populară” — „NAP”, Filipine.
6. „Gama'a al-Islamiyya” (*alias* „Al-Gama'a al-Islamiyya”) („Grupul Islamic” — „GI”).
7. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi” — „IBDA-C” („Marele Front de Est Islamic al Războinicilor”).
8. „Hamas”, inclusiv „Hamas-Izz al-Din al-Qassem”.
9. „Hizballah Military Wing” („aripa militară a Hezbollahului”) [*alias* „Hezbollah Military Wing”, *alias* „Hizbullah Military Wing”, *alias* „Hizbollah Military Wing”, *alias* „Hisbollah Military Wing”, *alias* „Hizbu'llah Military Wing”, *alias* „Hizb Allah Military Wing”, *alias* „Jihad Council” („Consiliul Jihadului”) (și toate unitățile subordonate acesteia, inclusiv Organizația pentru Securitate Externă)].
10. „Hizbul Mujahideen” — „HM”.
11. Hofstadgroep.
12. „Federația Internațională a Tineretului Sikh” — „FITS”.

13. „Forța Khalistan Zindabad” — „KZF”.
 14. „Partidul Muncitoresc din Kurdistan” — „PKK” (*alias* „KADEK”, „KONGRA-GEL”).
 15. „Tigrii Eliberării din Tamil Eelam” — „LTTE”.
 16. „Ejercito de Liberacion Nacional” („Armata de Eliberare Națională”).
 17. „Jihadul Islamic Palestinian” — „JIP”.
 18. „Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei” — „FPEP”.
 19. „Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei — Comandamentul General” (*alias* „FPEP-Comandamentul General”).
 20. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia” — „FARC” („Forțele Armate Revoluționare din Columbia”).
 21. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi” — „DHKP-C” [*alias* „Devrimci Sol” („Stânga Revoluționară”), *alias* „Dev Sol”] („Armata/Frontul/Partidul de Eliberare Revoluționară Populară”).
 22. „Sendero Luminoso” — „CL” („Calea Luminoasă”).
 23. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan” — „TAK” (*alias* „Șoimii Eliberării din Kurdistan”, *alias* „Vulturii Eliberării din Kurdistan”).
-

DECIZIA (PESC) 2015/2431 A CONSILIULUI
din 21 decembrie 2015
de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei
de destabilizare a situației în Ucraina

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,
având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,
întrucât:

- (1) La 31 iulie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/512/PESC ⁽¹⁾.
- (2) La 19 martie 2015, Consiliul European a convenit că vor fi luate măsurile necesare pentru a corela în mod clar durata măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2014/512/PESC cu punerea în aplicare integrală a acordurilor de la Minsk.
- (3) Acordurile de la Minsk nu vor fi puse în aplicare în totalitate până la 31 decembrie 2015. Prin urmare, Decizia 2014/512/PESC ar trebui să fie reînnoită pentru o perioadă suplimentară de șase luni, pentru a permite Consiliului să evalueze în continuare punerea în aplicare a acordurilor respective.
- (4) Decizia 2014/512/PESC ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 9 din Decizia 2014/512/PESC, alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezenta decizie se aplică până la 31 iulie 2016.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 21 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ASSELBORN

⁽¹⁾ Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229, 31.7.2014, p. 13).

DECIZIA (UE) 2015/2432 A COMISIEI**din 18 septembrie 2015****privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele de calitate a laptelui în cadrul Legii privind laptele și grăsimea***[notificată cu numărul C(2015) 6295]***(Numai textul în limba germană este autentic)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus ⁽¹⁾,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Prin scrisorile din 28 noiembrie 2011 și 27 februarie 2012, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a solicitat Germaniei informații suplimentare privind Raportul Anual pentru 2010 cu privire la Ajutoarele de stat din sectorul agricol transmis de Germania în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾. Germania a răspuns la întrebările Comisiei prin scrisorile din 16 ianuarie 2012 și 27 aprilie 2012. În lumina răspunsurilor furnizate de Germania a reieșit că această țară a acordat sprijin financiar sectorului german al laptelui conform Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten din 1952 [denumită în continuare: „Milch- und Fettgesetz” (Legea privind laptele și grăsimea sau „MFG”)].
- (2) Prin scrisoarea din 2 octombrie 2012, Comisia a informat Germania că măsurile respective fuseseră înregistrate ca ajutor nenotificat cu numărul de înregistrare SA.35484 (2012/NN). Prin scrisorile din 16 noiembrie 2012, din 7, 8, 11, 13, 14, 15 și 19 februarie, 21 martie, 8 aprilie, 28 mai, 10 și 25 iunie și 2 iulie 2013, Germania a transmis informații suplimentare.
- (3) Prin scrisoarea din 17 iulie 2013 [C(2013) 4457 final] Comisia a informat Germania referitor la decizia sa de a deschide procedura conform articolului 108 alineatul (2) din TFUE ⁽³⁾ cu privire la anumite submăsuri aplicate în baza MFG (denumită în continuare: „Decizia de deschidere”). Prin aceeași scrisoare, Comisia a constatat că alte submăsuri erau compatibile cu piața internă, fie pentru perioada 28 noiembrie 2001-31 decembrie 2006, fie începând cu 1 ianuarie 2007, fie pentru ambele perioade sau că acestea nu constituiau ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau că nu intrau în sfera de aplicare a dispozițiilor privind ajutoarele de stat (denumită în continuare „Decizia pozitivă”).
- (4) În ceea ce privește măsurile de sprijin acordate prin prezenta Decizie pentru testele de calitate a laptelui efectuate în Baden-Württemberg și Bavaria, Comisia a considerat că acestea sunt compatibile cu piața internă pentru perioada 28 noiembrie 2001-31 decembrie 2006.
- (5) Comisia și-a exprimat însă îndoiala în legătură cu compatibilitatea aceluiași teste de calitate a laptelui efectuate în perioada cu începere de la 1 ianuarie 2007.
- (6) Prezenta Decizie se referă exclusiv la testele de calitate a laptelui desfășurate începând cu 1 ianuarie 2007.

⁽¹⁾ JO C 7, 10.1.2014, p. 8.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽³⁾ Începând de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au fost înlocuite cu articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE. Articolele 87 și 88 din Tratatul CE și articolele 107 și 108 din TFUE sunt, în esență, identice. În sensul prezentei decizii, trimiterile la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese, după caz, ca trimiteri la articolele 87 și 88 din Tratatul CE.

- (7) Prin scrisoarea din 20 septembrie 2013, Germania și-a prezentat observațiile cu privire la decizia de inițiere a procedurii.
- (8) Decizia de deschidere a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾. Comisia a solicitat celorlalte părți interesate să ia poziție în termen de o lună.
- (9) Comisia a primit în total 19 comentarii de la părțile interesate. Una dintre aceste părți a cerut Comisiei să nu i se divulge identitatea, prezentând motive bine întemeiate. În total, 7 din 19 comentarii, excluzând-o pe cea menționată anterior, s-au referit la măsurile în cauză privind testele de calitate a laptelui.
- (10) Comentariile primite au fost transmise Germaniei prin scrisorile din 27 februarie, 3 martie și 3 octombrie 2014, fără a se dezvălui identitatea părții amintite anterior.
- (11) Inițial, Germania nu a răspuns la comentariile părților interesate transmise prin scrisoarea din februarie 2014. Prin scrisoarea din 3 decembrie 2014, Germania a luat poziție cu privire la comentariile suplimentare transmise în data de 8 iulie 2014.

2. DESCRIEREA MĂSURILOR

- (12) În cele ce urmează sunt descrise măsurile de sprijin financiar pentru testele de calitate a laptelui efectuate în landurile Baden-Württemberg și în Bavaria, desemnate în Decizia de deschidere ca submăsurile BW 1 și BY 1, în privința cărora Comisia și-a exprimat îndoieli legate de compatibilitatea acestora cu piața internă în cursul perioadei începând cu 1 ianuarie 2007.

Motive pentru deschiderea de către Comisie a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE

- (13) MFG este o lege federală intrată în vigoare în 1952 și modificată de atunci în mai multe rânduri, ultima modificare datând din 31 octombrie 2006. Aceasta stabilește cadrul juridic pentru măsurile de sprijin vizate de prezenta decizie, valabilitatea sa în timp fiind nelimitată.
- (14) Conform informațiilor transmise de Germania, testele de calitate a laptelui desfășurate în Bavaria sunt finanțate nu numai din taxele percepute pe lapte, ci și din surse din bugetul general al landului.
- (15) Articolul 22 alineatul (1) din MFG autorizează landurile să perceapă o taxă pe lapte la nivelul fermelor de lapte în funcție de cantitățile de lapte livrate. Taxele percepute de landuri sunt de până la 0,0015 EUR per kg de lapte.
- (16) Germania a precizat că taxa pe lapte percepută în respectivele landuri nu se aplică produselor de import. În schimb, produsele pentru export pot face obiectul taxei pe lapte.
- (17) Articolul 22 alineatul (2) din MFG prevede că resursele financiare rezultate din taxa pe lapte se pot folosi numai pentru:
1. promovarea și menținerea calității pe baza anumitor prevederi de punere în aplicare;
 2. îmbunătățirea igienei în procesele de producție, livrare, prelucrare și procesare și desfacere a laptelui și a produselor din lapte;
 3. testele de calitate a laptelui;
 4. consultanță oferită întreprinderilor din sectorul laptelui și formarea continuă a personalului tânăr în cadrul acestui sector;
 5. publicitate în vederea creșterii consumului de lapte și de produse din lapte;
 6. îndeplinirea obiectivelor prevăzute de Legea privind laptele și grăsimea.

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 1. Germania a transmis o rectificare prin scrisoarea din 9 decembrie 2013.

- (18) Articolul 22 alineatul (2a) din MFG prevede că, prin derogare de la alineatul (2), resursele financiare obținute conform alineatului (1) pot fi folosite și pentru:
1. reducerea costurilor de colectare structurale în materie de colectare în cadrul livrării laptelui și a smântânii între producător și ferma de lapte;
 2. reducerea costurilor de transport crescute înregistrate în cadrul livrării laptelui între fermele de lapte, în măsura în care livrarea este necesară pentru a se asigura aprovizionarea cu lapte de consum în zona de desfacere a fermelor de lapte destinate ale livrărilor; și
 3. pentru promovarea calității produselor din lapte destinate desfacerii centralizate.
- (19) Articolul 22 alineatul (4) din MFG prevede că taxele și contribuțiile plătite de fermele de lapte sau de asociațiile din care acestea fac parte către organisme din sectorul laptelui pentru scopurile menționate la alineatul (2) pot fi compensate total sau parțial din veniturile rezultate din taxa pe lapte.
- (20) Landurile Baden-Württemberg și Bavaria acordă sprijin financiar pentru testele de calitate a laptelui, desemnate drept submăsurile BW 1 și BY 1 în Decizia de deschidere. Totalul resurselor utilizate (pentru ambele landuri, pentru Bavaria inclusiv resursele din bugetul general al landului) s-a ridicat la circa 14 milioane de euro anual.
- (21) Conform articolului 10 din MFG coroborat cu articolul 1 alineatul (1) din *Verordnung über die Güteprüfung und Bezahlung der Anlieferungsmilch (Milch-Güteverordnung)* (Regulamentul privind calitatea laptelui, „MGV”) din 9 iulie 1980 ⁽⁵⁾, părțile care achiziționează laptele trebuie să testeze laptele livrat pentru evaluarea calității pe baza următoarelor criterii:
- conținutul de grăsime;
 - conținutul de proteine;
 - conținutul de bacterii;
 - conținutul de celule somatice; și
 - punctul de congelare.
- (22) Analizele menționate la articolul 1 alineatul (1) din MGV sunt obligatorii pentru laptele achiziționat de fermele de lapte din Germania (părți care achiziționează laptele).
- (23) Alte landuri decât Baden-Württemberg și Bavaria, inclusiv landurile unde nu se percepe o taxă pe lapte, nu acordă sprijin financiar pentru testele de calitate a laptelui.
- (24) Temeiurile juridice enumerate mai jos constituie baza pentru aplicarea submăsurilor BW 1 și BY 1:
- articolul 22 alineatul (2) punctul 1 din Legea privind laptele și grăsimea;
 - Regulamentul privind calitatea laptelui din 9 iulie 1980;
 - Regulamentul de aplicare a Regulamentului privind calitatea laptelui din 18 mai 2004 ⁽⁶⁾;
 - notificarea de adoptare a organismului de control al laptelui *Milchprüfings Baden-Württemberg e.V.*, în versiunea sa din 21 iulie 2004 ⁽⁷⁾;
 - articolul 23 și articolul 44 din *Landeshaushaltsordnung für Baden-Württemberg* (Regulamentul financiar al landului Baden-Württemberg, denumit în continuare „LHO”);
 - *Verordnung über eine Umlage für Milch* (Regulamentul privind taxa pe lapte, denumit în continuare „BayMilchUmlV”) din 17 octombrie 2007 ⁽⁸⁾ (Bavaria);

⁽⁵⁾ BGBl. I, p. 878, 1081, modificat ultima dată prin articolul 1 din Regulamentul din 17 decembrie 2010 (BGBl. I, p. 2132).

⁽⁶⁾ GBl. Nr. 8, p. 350.

⁽⁷⁾ *Staatsanzeiger* Nr. 30 din 2.8.2004.

⁽⁸⁾ GVBl 2007, p. 727, modificat ultima dată prin regulamentul din 29.11.2012.

- *Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen* (Regulamentul privind perceperea de taxe pe lapte) din 18 mai 2004 (Baden-Württemberg) ⁽⁹⁾, devenit caduc prin Regulamentul Ministerului pentru afaceri rurale și protecția consumatorului din 14 februarie 2013 de abrogare a Regulamentului privind perceperea de taxe în sectorul laptelui;
- articolul 23 și articolul 44 din *Bayerische Haushaltsordnung* (Regulamentul privind bugetul landului Bavaria, denumit în continuare „BayHO”).
- (25) Încă din etapa preliminară a procedurii, Germania a afirmat că aceste măsuri nu constituie ajutoare de stat din următoarele motive:
- (26) Plățile au fost acordate drept compensare pentru cheltuieli necesare rezultate din aplicarea obligațiilor legale prevăzute de *Milchprüfninge* (asociațiile responsabile cu testarea calității laptelui). Testele asigură securitatea produselor în vederea protecției consumatorilor împotriva efectelor nefaste asupra sănătății și garantează aprovizionarea populației cu produse de calitate superioară.
- (27) Testele suplimentare efectuate pe laptele crud, care merg dincolo de cerințele MGV, sunt deosebit de importante. Ele permit *Milchprüfninge* să aplice un sistem de monitorizare pentru determinarea adaosului de inhibitori de creștere bacteriană, cu ajutorul căruia, în caz de suspiciune, se poate identifica prezența inhibitorilor în laptele livrat, fapt care poate fi sancționat. Comisia observă că măsurile de sprijin financiar pentru aceste teste suplimentare vor face obiectul unei decizii separate.
- (28) După ce, prin scrisoarea din 2 octombrie 2012, Comisia înregistrase toate măsurile din cadrul MFG ca ajutoare de stat nenotificate, Baden-Württemberg și Bavaria au convenit sistarea rambursării costurilor pentru testele oficiale de calitate a laptelui care erau finanțate anterior din resurse încasate din taxa pe lapte. În locul acestora, pe viitor, sectorul laptelui va rambursa direct cheltuielile *Milchprüfninge*. Având în vedere că cea mai mare parte (circa 80 %) din resursele financiare provenite din taxa pe lapte în Baden-Württemberg se investea în respectivele teste oficiale pe laptele livrat, Baden-Württemberg a renunțat complet, prin urmare, la perceperea taxei pe lapte la data de 1 ianuarie 2013, din motive legate de simplificarea administrativă și reducere a birocrăției. În Bavaria însă sistarea rambursării costurilor a fost compensată printr-o reducere a cotei de impozitare.

Observațiile Germaniei din 20 septembrie 2013

- (29) În ceea ce privește submăsurile BY 1 și BW 1 în cauză, Germania a prezentat următoarele observații, care au făcut obiectul unei coordonări între cele două landuri în cauză.
- (30) Rambursarea costurilor pentru controalele de rutină desfășurate pentru verificarea calității laptelui este legală și după perioada 2001-2006. Nu s-au acordat ajutoare ca urmare a efectuării controalelor în temeiul *Milchprüfning Bayern e.V.* (denumită în continuare „MPBY”) și *Milchprüfning Baden-Württemberg e.V.* (denumită în continuare „MPBW”), în măsura în care această activitate nu reprezintă o măsură de favorizare a industriei laptelui în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Chiar dacă ar fi vorba de un ajutor de stat (lucru negat de Germania), acesta ar fi considerat ajutor existent. În orice caz, măsurile BY 1/BW 1 sunt compatibile cu piața internă. Bavaria a suspendat temporar finanțarea din taxa pe lapte numai din motive de certitudine juridică. În landul Baden-Württemberg, suspendarea finanțării provenite din taxele pe lapte și din perceperea taxelor pe lapte începând cu 31 decembrie 2012 a avut loc exclusiv din motive de certitudine juridică și ca urmare a situației specifice în care se află acest land.
- (31) Măsurile BY 1/BW 1 nu conțin ajutoare în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, pentru că fermele de lapte nu au fost favorizate prin controalele efectuate de MPBY și MPBW. Fermele nu au fost degrevate de cheltuielile pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal. Este incorect să se considere că cheltuielile pentru îndeplinirea obligațiilor legale naționale reprezintă cheltuieli de exploatare clasice pe care le aveau de suportat în mod normal întreprinderile vizate, adică fermele de lapte.
- (32) Cheltuielile care trebuie suportate „în mod normal” de o întreprindere rezultă din normele de drept naționale (control accesoriu). De aici rezultă întrebarea care sunt sarcinile pe care trebuie să le suporte „în mod normal” o întreprindere în virtutea dreptului național. În legătură cu reglementările fiscale, Curtea de Justiție a recunoscut că nu există o favorizare relevantă din punctul de vedere al ajutoarelor de stat (o favorizare selectivă) dacă se aplică regimuri fiscale diferite în regiuni diferite ale unui stat membru. Cadrul de referință pentru regimurile fiscale nu trebuie stabilit în mod obligatoriu în limitele teritoriului statului membru vizat, astfel încât o măsură de favorizare acordată numai unei părți din teritoriul statului respectiv nu trebuie considerată selectivă *ex officio* în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ GBl. p. 350.

⁽¹⁰⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2006 în cauza C-88/03, Portugalia/Comisia ECLI:EU:C:2006:511, punctul 56.

- (33) Același principiu este valabil și pentru acoperirea costurilor pentru testele de calitate a laptelui. Din cauza competențelor partajate la nivel federal, ceea ce constituie „impunere normală” în Germania rezultă exclusiv din interacțiunea dreptului federal cu dreptul landului respectiv. În lumina acestei interacțiuni, cheltuielile de testare a laptelui nu intră în categoria cheltuielilor de funcționare tipice ale fermelor de lapte.
- (34) Dreptul federal nu prevede că fermele de lapte trebuie să suporte costurile testelor de calitate. O astfel de sarcină nu reiese din MFG și nici din MG. Articolul 1 alineatul (1) din MG. prevede: „Părțile care achiziționează laptele trebuie să controleze sau să solicite controlul pentru evaluarea calității [...], în conformitate cu articolul 2 alineatele (1) – (8).”
- (35) Din articolul 2 alineatul (8) din MG. rezultă doar că, în principiu, nu fermele de lapte, ci organismele de control autorizate desfășoară controalele: „Controalele se pot efectua numai de către o agenție de control autorizată de autoritatea responsabilă în conformitate cu legislația landului. Autoritatea responsabilă în conformitate cu legislația landului poate autoriza partea care achiziționează laptele să efectueze ea însăși testele.”
- (36) În consecință, dreptul federal (MFG și MG.) nu reglementează decât faptul că partea care achiziționează laptele are o obligație de a efectua controlul laptelui achiziționat. Competența referitoare la modul concret de organizare a controlului (în special responsabilitatea costurilor aferente) le revine landurilor conform articolului 10 alineatul (2) din MFG.
- (37) Prin urmare, reglementările aplicabile la nivelul landului determină dacă testul este efectuat de un organism de control sau de însăși partea care achiziționează laptele. Landul respectiv poate hotărî și în privința obligației de preluare a cheltuielilor (pentru partea care achiziționează sau pentru organismul de control). Prin urmare, în Germania există diferite dispoziții în ceea ce privește acoperirea cheltuielilor de control. Acestea constituie, în sensul jurisprudenței amintite mai sus, cadrul de referință care permite stabilirea costurilor pe care trebuie să le suporte o întreprindere „în mod normal”.
- (38) Astfel, în Bavaria, MPBY este entitatea căreia îi revine sarcina de a efectua controlul laptelui. MPBY este singurul organism de control autorizat din Bavaria. El este un organism de control neutru, care are competența de a îndeplini obligații publice și de aceea face obiectul controlului permanent al statului. Costurile pe care le suportă *Milchprüfung* ca rezultat al îndeplinirii obligațiilor sunt acoperite parțial din taxa pe lapte conform articolului 22 din MFG, precum și, așa cum explică Germania, parțial din surse de la bugetul general. Dat fiind că landurile au competența de a reglementa obligația de acoperire a costurilor pe teritoriul propriu, faptul că în interiorul unui land testele de calitate a laptelui sunt finanțate total sau parțial din taxa pe lapte nu reprezintă o favorizare a anumitor întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Dreptul federal nu constituie cadrul de referință adecvat în ceea ce privește obligația de asumare a costurilor. Prin urmare, faptul că în alte landuri decât Baden-Württemberg și Bavaria nu a avut loc o astfel de finanțare (parțială) din taxele pe lapte nu este relevant.
- (39) În Bavaria și în Baden-Württemberg, toate întreprinderile au trebuit să suporte costurile în aceeași măsură. Nu este așadar vorba despre o favorizare (selectivă).
- (40) Mai există un aspect care contrazice ideea favorizării selective a fermelor de lapte relevante din punctul de vedere al ajutoarelor de stat. Fermele de lapte nu au fost scutite de costuri pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal; dimpotrivă, ele ar fi trebuit să contribuie cu o sumă mai mare în cadrul taxei pe lapte. Taxa pe lapte este utilizată pentru finanțarea parțială a controalelor privind laptele. Când s-a suspendat finanțarea controalelor privind laptele din taxa respectivă, ca reacție la procedura inițiată de Comisie, valoarea taxei a fost și ea redusă. În schimb au crescut remunerațiile fermelor de lapte pentru controalele de calitate, pentru a compensa scăderea finanțării care provine din perceperea taxei pe lapte. În această privință, Curtea de Justiție a decis că nu există o situație de favorizare atunci când o taxă corespunde compensării efortului concret al sectorului economic pentru serviciile prestate ⁽¹¹⁾. Există o astfel de legătură între prestație și contrapartidă în cazul taxelor (parafiscale), dacă aceste taxe sunt încasate pentru un scop concret. Așa cum a constatat și Comisia ⁽¹²⁾, în cazul de față există o astfel de legătură între taxă și „scopul utilizării” ei. Dat fiind că, în cazul de față, prestația (contribuția la taxă) depășește contrapartida (reducerea costurilor pentru controlul laptelui), se cuvine excluderea existenței unei favorizări relevante din punctul de vedere al dreptului privind ajutoarele de stat.
- (41) Cu titlu subsidiar, Germania a afirmat că submăsurile în cauză erau ajutoare existente.
- (42) Temeiul juridic pentru finanțarea controalelor din taxa percepută este articolul 22 alineatul (2) punctul 1 din MFG. Finanțarea acordată în temeiul articolului 22 alineatul (2) punctul 1 din MFG este (în orice caz) un ajutor existent și ca atare face obiectul unei clauze de neretroactivitate. Caracterul de ajutor existent al finanțării nu este pus sub semnul întrebării nici de eventualele modificări apărute, nici de măsurile utile luate.

⁽¹¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 22 mai 2003 în cauza Freskot, C-355/00, ECLI:EU:C:2003:298, punctul 84.

⁽¹²⁾ Decizia de deschidere, considerentele 265 și următoarele.

- (43) Conform articolului 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, conceptul de „ajutor existent” cuprinde, printre altele, ajutorul „care a existat înainte de intrarea în vigoare a tratatului în aceste state membre, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale puse în aplicare anterior și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a tratatului”. MFG a fost modificată în 1952 și de atunci ea este în vigoare în mare parte nemodificată. Așadar, schema de ajutoare a fost pusă în aplicare cu mult înainte de data de intrare în vigoare relevantă (1 ianuarie 1958).
- (44) Conform articolului 108 alineatul (3) prima teză din TFUE, un ajutor existent își pierde protecția prin clauza de neretroactivitate și trebuie notificat atunci când schema de ajutoare a fost modificată semnificativ. În conformitate cu jurisprudența constantă și cu practica decizională, o modificare în sensul articolului 108 alineatul (3) prima teză din TFUE poate fi luată în considerare numai în măsura în care schema a fost modificată semnificativ.
- (45) O modificare are relevanță numai dacă aduce atingere „caracterului fundamental” al schemei, dacă ajutorul este acordat în alt temei juridic sau dacă el modifică „domeniul de aplicare al reglementării”. Schema de ajutoare (eventuală) nu a suferit modificări semnificative din 1958. În special, articolul 22 alineatul (2) din MFG, pe care se bazează măsurile relevante, a suferit doar modificări minore, iar punctul 1, relevant în cazul de față, a rămas complet nemodificat. Modificările au vizat numai articolul 22 alineatul (2) punctul 5, respectiv un punct nerelevant pentru cauza în discuție.
- (46) Modificările prevederilor la nivel de land nu au afectat nici sfera de aplicare, nici caracterul fundamental al respectivelor măsuri. Mai mult de atât, articolul 22 alineatul (2) din MFG prevede scopurile în care se pot utiliza resursele financiare provenite din taxe în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din MFG. Modificările aduse prevederilor procedurale izolate nu modifică ajutorul existent în sensul articolului 108 alineatul (3) prima teză din TFUE decât în măsura în care este afectată compatibilitatea cu piața internă. În cazul Bavariei, regulamentul aplicabil privind taxa pe lapte (Bay MilchUmlV) reglementează doar detaliile, de exemplu aplicarea taxei și același lucru este valabil și în cazul landului Baden-Württemberg. Caracteristicile esențiale pentru compatibilitatea ajutorului cu piața internă, respectiv originea resurselor [taxa pe lapte conform articolului 22 alineatul (1)] și scopurile în care acesta este utilizat [articolul 22 alineatul (2)], sunt suficient de bine descrise în MFG.
- (47) În plus, valoarea taxelor percepute în cele două landuri au fost în continuă scădere începând cu 1984. Reducerea taxelor nu aduce atingere compatibilității unei măsuri de ajutor.
- (48) Faptul că s-au alocat fonduri, în cazuri individuale și în mod strict temporar, pe baza MFG ⁽¹³⁾, nu aduce prejudicii statutului de ajutor existent al măsurii. Această măsură de sprijin a fost acordată pe baza MFG, care reprezintă o schemă de ajutoare și care, prin natura sa, nu cuprinde decât descrierea abstractă a fiecărui ajutor în parte. În plus, nu este obligatoriu să se recurgă în permanență la o schemă de ajutoare.
- (49) Măsurile adecvate cuprinse în Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol 2000-2006 ⁽¹⁴⁾ (denumite în continuare „Orientări 2000-2006”), precum și cele cuprinse în Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 ⁽¹⁵⁾ (denumite în continuare „Orientări 2007-2013”) nu se aplică măsurilor vizate de prezenta decizie, drept urmare acestea din urmă rămân ajutoare existente. Măsurile adecvate trebuie să se refere la ajutorul vizat și să permită să se stabilească dacă sunt compatibile cu piața internă.
- (50) Orientările 2007-2013 nu au abordat compatibilitatea finanțării controalelor de calitate a laptelui sau, în orice caz, nu cu concretețea necesară. În acest context, Germania face trimitere la alineatele (108) și (109) din Orientările comunitare 2007-2013.
- (51) Clasificarea stabilită în Orientările 2007-2013 și din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei ⁽¹⁶⁾ face distincția între „ajutoarele acordate sectorului creșterii animalelor” și „ajutoarele pentru producția și comercializarea produselor agricole”. Alineatul (108) din Orientările 2007-2013 se referă în mod clar numai la finanțarea creșterii animalelor, în măsura în care face referire la calitatea genetică a șeptelului comunitar. Experiența a arătat că aceste ajutoare trebuie păstrate numai dacă ele contribuie în mod real la menținerea și îmbunătățirea calității

⁽¹³⁾ A se vedea decizia de deschidere, considerentul 147.

⁽¹⁴⁾ JO C 28, 1.2.2000, p. 2.

⁽¹⁵⁾ JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3).

genetice a șeptelului comunitar. Introducerea de tehnici sau de practici inovatoare în domeniul zootehnic ar fi prin urmare compatibilă, în timp ce finanțarea creșterii animalelor nu ar fi compatibilă. Prevederea de la alineatul (109) din Orientările 2007-2013 nu poate fi înțeleasă decât ca referindu-se la cunoștințele necesare menținerii calității genetice a șeptelurilor [alineatul (108)], deoarece acesta este singurul aspect la care se face referire.

- (52) Și articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006, la care face trimitere alineatul (109) din Orientările 2007-2013, se referă la „sprijinirea sectorului zootehnic” și nu la controalele de calitate a laptelui în sensul relevant aici. Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) 1857/2006 se referă la controalele de calitate a laptelui legate de creșterea animalelor. Așa rezultă și din contextul prevederii: ajutoarele exceptate de la obligația de notificare sunt ajutoarele (până la maxim 70 %) pentru determinarea calității sau randamentului genetic al animalelor. Dacă sunt excluse controalele de calitate a laptelui efectuate în mod regulat, atunci această clauză nu se poate referi decât la controalele fundamentale necesare determinării randamentului genetic al animalelor. Excepția se referă doar la controalele de rutină privind calitatea laptelui care sunt efectuate direct la vaca de lapte, acestea fiind singurele controale care permit determinarea caracteristicilor animalului în cauză. În Bavaria, aceste teste de calitate privind calitatea animalelor sunt efectuate de *Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e.V. (LKV)* și, în Baden-Württemberg, de *Landesverband Baden-Württemberg für Leistungsprüfungen in der Tierzucht e.V.*
- (53) Analizele de calitate a laptelui efectuate de MPBY și MPBW competente sunt însă destinate determinării caracteristicilor laptelui în sine (nu caracteristicilor genetice ale vacii). Caracteristicile laptelui (printre altele, conținutul de grăsime și proteine) sunt relevante pentru vânzarea și punerea pe piață a laptelui. Pe baza lor nu s-au putut trage concluzii legate de animalele individuale, deoarece pentru aceste teste procedura este diferită. Probele nu au fost separate pentru a se putea identifica vaca de la care provine laptele, ci au fost prelevate din cisternele cu lapte. Așadar nu a fost posibilă separarea laptelui în funcție de vacă, deoarece, la momentul prelevării probei, fusese deja amestecat lapte provenind de la mai multe vaci.
- (54) Prin urmare, Orientările 2007-2013 nu exclud, nici la alineatul (109), nici în alt loc, compatibilitatea ajutoarelor pentru controalele de calitate a laptelui cu piața internă. Comisia trebuie să demonstreze incompatibilitatea măsurilor respective cu piața internă. Eventualele neclarități în ceea ce privește formularea măsurilor utile nu trebuie să aducă prejudicii statului membru ⁽¹⁷⁾.
- (55) Aprobarea statului membru necesară în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 are aplicabilitate numai dacă statul membru este la curent cu măsurile pe care le aprobă în mod concret. Landurile vizate pot porni așadar de la premisa că măsurile litigioase sunt compatibile cu piața internă. Dacă Comisia ar fi intenționat să determine incompatibilitatea cu piața internă a controalelor de calitate a laptelui efectuate în Bavaria și în Baden-Württemberg, ea ar fi putut face acest lucru (în mod expres), într-o formă similară cu cea utilizată în alte decizii ⁽¹⁸⁾. Comisia nu a abordat însă în contradictoriu cu Germania incompatibilitatea cu piața internă a finanțării din taxe a controalelor de calitate a laptelui desfășurate în Bavaria și în Baden-Württemberg. Având în vedere formularea cel puțin neclară din Orientările 2007-2013, ar fi fost necesară o abordare explicită a acestor măsuri conform principiilor generale ale certitudinii juridice și cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) din TUE], mai ales că landurile vizate au pornit de la premisa că submăsurile BY 1/BW 1 nu implicau ajutoare de stat.
- (56) Orientările 2007-2013 nu trebuie așadar compromise în sensul că măsurile bazate pe articolul 22 alineatul (2) punctul 1 din MFG sunt incompatibile cu piața internă. Finanțarea controalelor de calitate a laptelui din taxele pe lapte în Bavaria și Baden-Württemberg (BY 1, BW 1) nu este vizată așadar de măsurile utile.
- (57) În subsidiar, Germania a afirmat de asemenea că, chiar dacă ele constituiau ajutoare de stat, măsurile erau compatibile cu piața internă.
- (58) Din articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 nu reiese că acordarea de ajutoare de stat pentru controlul calității laptelui este incompatibilă cu piața internă. În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv, acestea nu sunt „automat” compatibile cu piața internă și, prin urmare, exceptate de la obligația de notificare. Cu toate acestea, Comisia poate constata, de la caz la caz, că aceste ajutoare sunt compatibile cu piața internă.

⁽¹⁷⁾ Hotărâre din 2 februarie 1988 în cauza 213/85, Comisia/Țările de Jos, ECLI:EU:C:1988:39, punctele 29 și 30.

⁽¹⁸⁾ A se vedea: Decizia Comisiei din 27 martie 2012 referitoare la ajutorul de stat E 10/2000 – *Anstaltslast und Gewährträgerhaftung*.

- (59) Presupusele ajutoare pentru fermele de lapte din Bavaria și Baden-Württemberg sunt, în orice caz, compatibile cu piața internă conform articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Un argument în acest sens este și faptul că această formă de ajutoare este compatibilă cu piața internă conform punctului 13.3 din Orientările 2000-2006, astfel cum a recunoscut Comisia în decizia de deschidere a procedurii (considerentele 164 și 165). Este vorba, în special, de controale obligatorii efectuate de terți. Un alt argument în favoarea compatibilității cu piața internă îl constituie faptul că fermele de lapte suportă costurile controalelor de calitate a laptelui cu ajutorul taxelor pe lapte. Astfel, presupusele avantaje pentru fermele de lapte sunt reduse la minimum ⁽¹⁹⁾. Concurența dintre fermele de lapte din cauza sistemelor diferite nu este afectată, indiferent dacă cheltuielile sunt suportate direct sau prin intermediul taxei pe lapte. În ambele cazuri, fermele de lapte sunt cele care suportă în final costurile. Nu este clar cum s-ar fi modificat după 2007 compatibilitatea respectivelor ajutoare cu piața internă, care a fost recunoscută în mod explicit în Orientările 2000-2006.

Observațiile părților interesate

- (60) Între 5 și 7 februarie 2014, Comisia a primit în total șapte scrisori cu observații de la părțile interesate privind măsurile de sprijin pentru testele de calitate a laptelui.
- (61) În scrisoarea sa din 5 februarie 2014, MPBY a explicat că din finanțarea prin intermediul taxei pe lapte în anii anteriori nu rezulta un avantaj pentru fermele de lapte. Prin urmare nu este deloc clar cum ar fi posibil ca această practică îndelungată și general acceptată să distorsioneze concurența sau să afecteze negativ schimburile comerciale dintre state. În cadrul următoarelor etape procedurale, măsura menționată ca BY 1 în decizia de deschidere ar trebui reexaminată și considerată ca fiind soluționată.
- (62) În observațiile sale din 6 februarie 2014, MPBW a afirmat că plățile aferente submăsurii BW 1 nu îndeplineau condițiile unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Trebuie subliniat mai ales faptul că sistemul testelor de calitate a laptelui livrat în Baden-Württemberg nu implică sarcini pentru bugetul public. Măsurile de favorizare asemănătoare subvențiilor, care sunt imputabile unei măsuri a statului fără a ocaziona pierderi financiare pentru fondurile publice, nu se înscriu în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) din TFUE ⁽²⁰⁾.
- (63) În conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din MFG, resursele colectate trebuie administrate separat. Acestea nu pot fi folosite pentru a acoperi costurile administrative ale autorităților superioare ale landului și ale serviciilor lor subordonate. Ele trebuie să apară într-o rubrică distinctă în bugetul landului Baden-Württemberg. Finalitatea lor specifică a fost menționată în bugetul landului. Prin urmare, fondurile rezultate din taxa pe lapte nu au fost niciodată utilizate pentru alte scopuri decât cele stipulate de MFG.
- (64) Înainte de toate însă, MPBW a primit plăți provenite din taxele pe lapte în cadrul misiunilor care i s-au atribuit, dar aceste plăți nu au depășit resursele finanțate din taxe. MPWB nu a beneficiat așadar de fonduri de stat, cum ar fi cele provenite din impozite sau din alte încasări la bugetul statului, ci numai de fonduri provenind din taxa pe lapte plătită de fermele de lapte. În schimb, landul Baden-Württemberg a preluat organizarea și distribuția taxei pe lapte. Sistemul testelor de calitate a laptelui livrat în Baden-Württemberg nu a condus așadar la pierderi financiare pentru bugetul public.
- (65) Având în vedere că landul Baden-Württemberg nu a acordat nicio subvenție pentru taxa pe lapte și că nu există nicio taxă financiară netă corespunzătoare acestor cheltuieli în bugetul său, landul Baden-Württemberg nu poate să fi acordat „ajutor sub formă de servicii subvenționate”.
- (66) Chiar dacă taxa pe lapte aplicată în Baden-Württemberg era imputabilă statului, contrar criteriilor stabilite în Hotărârea privind PreussenElektra a Curții, fermele de lapte nu au fost favorizate. Criteriul de favorizare ca element central al articolului 107 alineatul (1) din TFUE este interpretat într-un sens larg în jurisprudență constantă și în practica decizională a Comisiei ⁽²¹⁾.

⁽¹⁹⁾ Orientările 2000-2006, punctul 13.4.

⁽²⁰⁾ Hotărârea din 13 martie 2001 în cauza C-379/98, PreussenElektra, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽²¹⁾ Hotărârea din 15 decembrie 2005 în cauza C-66/02, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:2005:768, punctul 77; jurisprudență constantă, a se vedea Hotărârea din 23 februarie 1961 în cauza 30/59, Limburg/Hohe Behörde, ECLI:EU:C:1961:2; Hotărârea din 7 martie 2002 în cauza C-310/99, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:2002:143, punctul 51; Hotărârea din 10 ianuarie 2006 în cauza C-222/04, Cassa di Risparmio, ECLI:EU:C:2006:8, punctul 131.

- (67) Adesea, taxele parafiscale constituie baza sistemelor de prestări de servicii care să răspundă interesului specific al contribuabililor care le plătesc (criteriul utilității pentru grup). Prin urmare, în cadrul acestor sisteme, părțile care suportă costurile și beneficiarii serviciului prestat finanțat cu titlu parafiscal sunt, la prima vedere, identici. Rezultă de aici, în conformitate cu jurisprudența, că în cazul taxelor parafiscale trebuie examinat dacă contrapartida constituită în baza taxei corespunde valorii sumei plătite, altfel spus, dacă există o echivalență de prestare a serviciilor.
- (68) Echivalența de prestare a serviciilor nu trebuie examinată individual, ci cu referire la sistem în ansamblul său. Chiar dacă sistemele de finanțare parafiscale sunt caracterizate de un anumit element de redistribuire, aceasta nu înseamnă că fiecare contribuabil beneficiază în același mod de fiecare dintre serviciile din gama propusă. Echilibrul și echivalența de prestare într-un asemenea sistem nu sunt afectate atâta timp cât redistribuirea se face în mod solidar ⁽²²⁾.
- (69) Valoarea contribuțiilor percepute în Baden-Württemberg se determină în funcție de cantitatea concretă de lapte livrat. O fermă de lapte A, care ar livra o cantitate dublă de lapte în vederea controlului de calitate a laptelui efectuat în Baden-Württemberg, ar avea de plătit dublul contribuției. Prin urmare, echivalența serviciilor prestate nu este afectată.
- (70) Autoritățile competente din Baden-Württemberg nu dispun de nicio marjă de discreție în ceea ce privește calculul taxei pe lapte. Acest sistem asigură în același timp că nu poate exista niciun beneficiar structural net pentru că toate exploatațiile trebuie să plătească taxa exclusiv pe baza cantității de lapte livrat și nu beneficiază de serviciile MPBW decât pe această bază.
- (71) MPBW pornește de la premisa că atâta timp cât nu există un ajutor de stat, nu există nici favorizare.
- (72) În observațiile sale din 5 februarie 2014, *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* a arătat că sistemul de prelevare a taxei pe lapte se bucură de o mare apreciere în rândul consumatorilor, că nu este considerat, nici în afara Bavariei, ca un avantaj susceptibil să distorsioneze concurența și că nu a fost pus la îndoială de fermele de lapte naționale și internaționale. Este prin urmare de neînțeles de ce testele de calitate a laptelui nu ar mai fi permise începând cu 2007. Acestea au servit, atât în trecut, cât și în prezent, la garantarea pentru consumatori a unui nivel înalt de calitate a laptelui, asigurând că laptele nu prezintă urme de inhibitori de creștere bacteriană ⁽²³⁾.
- (73) În observațiile sale din 7 februarie 2014, DHB – *Netzwerk Haushalt* aprecia că serviciile oferite de laboratorul *muva Kempten* în domeniul testelor pentru determinarea substanțelor relevante din punct de vedere nutrițional au adus o esențială la protecția și informarea consumatorilor. Au fost apreciate neutralitatea rezultatelor testelor, care nu pot fi influențate de fermele de lapte sau de sectorul comercial, identificarea rapidă a eventualelor contaminări ale laptelui și ale produselor din lapte și, deci, posibilitatea de a reacționa rapid în situație de criză. Măsurile menționate au contribuit la aprovizionarea comercianților și, prin urmare, a consumatorilor cu alimente de înaltă calitate. Însemnătatea testelor de acest fel pentru toți consumatorii nu poate fi supraestimată.
- (74) Sindicatul *Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* remarca, în observațiile sale din 6 februarie 2014, că *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* a fost considerată întotdeauna ca fiind o asociație dedicată protecției consumatorului. Prin decizia sa în ceea ce privește fondurile provenite din taxe, asociația landului poate avea o influență semnificativă asupra modului în care se efectuează testele, mai ales testul de calitate a laptelui.
- (75) În opinia *Genossenschaftsverbandes Bayern e.V.*, prezentată în observațiile din 5 februarie 2014, nici fermele individuale, nici întreprinderile individuale procesatoare de lapte nu pot obține avantaje din punctul de vedere al concurenței prin perceperea taxei pe lapte. În măsura în care, în trecut, controalele de rutină privind calitatea laptelui au fost finanțate parțial din taxe, întreprinderile procesatoare de lapte sunt cele care au adus contribuții în favoarea acestor taxe și care au suportat ele însele valoarea totală a contribuției la aceste taxe. În alte landuri ale Germaniei, unde nu s-a perceput nicio taxă, fermele de lapte nu au plătit taxa pe lapte, dar nici organismele de testare nu au primit fonduri provenite din taxe.

⁽²²⁾ A se vedea, în acest sens, Hotărârea în cauza C-355/00, *Freskot*, ECLI:EU:C:2003:298, punctul 86; Concluziile avocatului general Stix-Hackl în cauza C-355/00, *Freskot*, ECLI:EU:C:2002:658, punctele 76 și 77; Concluziile avocatului general Stix-Hackl, în cauzele conexe C-266/04 până la C-270/04, C-276/04 și C-321/04 până la C-325/04, ECLI:EU:C:2005:408, punctul 51.

⁽²³⁾ Observație a Comisiei: Această observație se referă și la submăsurile „Monitorizarea substanțelor nocive” (desemnate în decizia de deschidere ca submăsurile BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 și TH 8), care nu fac obiectul prezentei decizii.

- (76) În scrisoarea sa din 7 februarie 2014, *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e.V.* (denumită în continuare „LVN”) nu a luat o poziție directă cu privire la subvențiile pentru testele de calitate a laptelui, dar a negat în principiu existența unui ajutor de stat pentru toate submăsurile în conformitate cu MFG.
- (77) Concret, LVN a susținut că măsurile finanțate din taxele pe lapte nu au adus prejudicii bugetul statului, că statului nu îi revine nici o competență de dispunere sau de control asupra fondurilor și că acesta nu exercita niciun control în privința cotei de impunere sau a conținutului măsurilor. Astfel, subvențiile în cauză nu sunt imputabile statului. Mai mult, statul nici nu controlează nivelul plăților, nici nu este implicat din punct de vedere organizatoric în LVN.
- (78) S-a explicat, de asemenea, că LVN nu se supune verificărilor organelor statului, ci celor ale *Landwirtschaftskammer Hannover*, o entitate publică autonomă care nu este deci în mod direct organ al administrației de stat.
- (79) Printr-o altă scrisoare din 8 iulie 2014, prezentând completări ale opiniei sale, LVN face referire la Decizia 2014/416/UE a Comisiei ⁽²⁴⁾ în cauza Val’Hor. În această decizie, Comisia recunoaște că nici puterea statului de a recunoaște o organizație interprofesională, nici ajutorul său în materie de reglementare pentru perceperea „participațiilor” sectoriale (eventual prin prevederea unei posibilități de extindere a acordurilor) nu permit să se concluzioneze că măsurile luate de organizația interprofesională sunt imputabile statului. Răspunsul la întrebarea dacă o participare din partea statului la sistemele de finanțare parafiscale poate face ca avantajele să fie imputabile statului ca „ajutoare de stat” depinde de fiecare caz în parte și de o evaluare de ansamblu stabilită pe baza acestora. Elementele relevante pentru a răspunde la întrebarea dacă s-au acordat sau nu ajutoare de stat au fost mai ales punctele de vedere următoare, astfel cum au fost elaborate de jurisprudență:
- Cine ia decizia privind perceperea și utilizarea fondurilor?
 - În cazul în care decizia este luată de o organizație privată, cum a influențat statul această decizie?
 - Din ce fonduri sunt finanțate cheltuielile?
 - Ce tip de măsuri sunt finanțate?
 - De la cine sunt percepute fondurile?
 - Cine are inițiativa măsurii respective?
- (80) LVN, prin reprezentantul său legal, a analizat situația juridică în alte landuri federale și a ajuns la concluzia că nu sunt îndeplinite indiciile elaborate de jurisprudență pentru a se proba existența ajutorului de stat, astfel încât MFG în ansamblul său nu ar avea caracter de ajutor de stat.
- (81) Conform LVN, asociațiile de la nivelul landului decid, în principal, în privința percepției taxei de la fermele de lapte. Conform articolului 22 alineatul (1) prima teză din MFG, taxa poate fi percepută numai după consultarea cu asociațiile de la nivelul landului. Conform articolului 22 alineatul (1) a doua teză din MFG, este nevoie de o solicitare a asociației de la nivelul landului pentru a se putea mări taxa.
- (82) În landurile Niedersachsen și Thüringen, modalitățile de percepere a taxei și nivelul de impunere au fost stabilite printr-un *Umlageerhebungsverordnung* (Regulament privind perceperea taxei)(denumit în continuare „UmlErhVO”), adoptat „în consultare” cu respectivele asociații de la nivelul landului.
- (83) În plus, respectiva asociație de la nivelul landului coordonează utilizarea fondurilor provenite din taxă care trebuie administrate separat [a se vedea articolul 22 alineatul (3) prima teză din MFG], fonduri care din acest motiv erau plătite uneori în contul respectivei asociații a landului [a se vedea, spre exemplu, articolul 3 alineatul (1) al Thüringer UmlErhVO]. Astfel, asociațiile de la nivelul landului elaborează propuneri de utilizare a fondurilor în propria lor sferă de responsabilitate. De exemplu, în Thüringen, acest lucru are loc pe baza cererilor membrilor *Landesvereinigung Thüringer Milch* (denumită în continuare „LVTM”) (a se vedea punctul 6.3 din *Thüringer Arbeitsrichtlinie*).

⁽²⁴⁾ Decizia 2014/416/UE a Comisiei din 9 aprilie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] pusă în aplicare de către Franța (acord interprofesional încheiat în cadrul Asociației franceze pentru valorificarea produselor și sectoarelor profesionale ale horticulturii și peisagisticii — Val’Hor) (JO L 192, 1.7.2014, p. 59).

- (84) Propunerile de utilizare elaborate de asociațiile de la nivelul landului sunt însă „stipulate” (în cazul landului Niedersachsen conform punctului 6.2 din *Zuwendungsrichtlinie* și în cazul landului Thüringen conform articolului 4 din *Thüringer UmlErhVO*) sau „aprobat”, respectiv „autorizat” (în cazul landurilor Nordrhein-Westfalen și Bavaria) de o agenție a statului. Acest lucru nu justifică însă o influență relevantă a statului, dat fiind că reglementările relevante pentru „controlul” de stat sunt cele de la articolul 22 alineatul (2) din MFG. Prin urmare, reglementările relevante nu le oferă agențiilor statului competența de a direcționa sau de a influența utilizarea fondurilor, ca în cauza *Doux Elevage* ⁽²⁵⁾.
- (85) Mai mult, fondurile provenite din taxe au fost utilizate, în toate landurile federale, în conformitate cu propunerile de utilizare ale asociațiilor de la nivelul landurilor. Fie și numai acest argument, independent de prevederile legale concrete aplicabile, contrazice ideea că fondurile provenite din taxă sunt suportate de stat ⁽²⁶⁾.
- (86) În conformitate cu afirmațiile LVN, respectivele asociații de la nivelul landului sunt în totalitate private. Conform statutelor lor, asociațiile de la nivelul landurilor sunt considerate reprezentantele intereselor membrilor lor, recrutați exclusiv din sectorul laptelui (inclusiv reprezentanți ai consumatorilor).
- (87) Conform articolului 14 din MFG, asociațiile de la nivelul landurilor sunt organizații „voluntare”, compuse din comunitățile de afaceri din sectorul laptelui și din reprezentanți ai consumatorilor, care reprezintă interesele economice comune ale acestora.
- (88) Asociațiile de la nivelul landurilor se disting de *Hoofdbedrijfschap Ambachte*, asociația profesională a opticienilor, vizată în cauza *Pearle*, care avea sarcina de a percepe și de a utiliza o taxă cu caracter obligatoriu menită finanțării măsurilor publicitare. Deși asociația profesională a opticienilor avea statut public, Curtea de Justiție a respins existența unui ajutor de stat, deoarece măsurile publicitare nu erau finanțate din fonduri puse la dispoziție de autoritățile naționale, ci din contribuțiile antreprenorilor din sector ⁽²⁷⁾.
- (89) Asociațiile de la nivelul landului, în calitatea lor de organizații competente în contextul colectării și utilizării taxei pe lapte, se disting și de comitetele economice agricole vizate în cauza *Plans de Campagne*, care nu se implicau în stabilirea măsurilor și nici nu dispuneau de o marjă de manevră în privința aplicării măsurilor ⁽²⁸⁾.
- (90) Asociațiile de la nivelul landurilor sunt organizații complet private, fără nici o implicare a statului, care decid ca atare pe propria răspundere în privința taxei pe lapte și a utilizării ei.
- (91) În plus, favorizarea sectorului laptelui nu aduce prejudicii resurselor financiare publice, deoarece taxa pe lapte este percepută de la cei din sectorul laptelui; în consecință, „favorizarea” selectivă este compensată printr-o sarcină selectivă. Prin urmare, nu există un tratament preferențial și nici o distorsionare a concurenței, deoarece „avantajele” de care beneficiază fermele de lapte și producătorii de lapte compensează în totalitate aceste efecte prin plata taxei.
- (92) În cauza *Vent de Colère*, Curtea de Justiție a confirmat, printre altele, că un sistem de taxe are caracter de ajutor de stat pentru că sarcinile, spre deosebire de legislația anterioară, nu sunt compensate numai prin taxele plătite de membrii sectorului economic vizat (în speță energie) ci, după o modificare a legii, și prin contribuțiile tuturor consumatorilor finali de energie cu reședința pe teritoriul național ⁽²⁹⁾.
- (93) Mai mult, conform afirmațiilor LVN, nu există ajutor de stat, dacă este vorba de „măsuri organizate colectiv”, care sunt aplicate în interesul unui anumit sector și finanțate din contribuțiile operatorilor din sectorul profesional respectiv.
- (94) Toate măsurile contestate au servit la promovarea laptelui ca produs și, prin urmare, la promovarea interesului colectiv al sectorului laptelui. Parțial, aceste măsuri protejează în același timp și interesele consumatorilor, pentru că cele două obiective nu se pot separa, interesele sectorului laptelui și cele ale consumatorilor din acest sector fiind echivalente.

⁽²⁵⁾ A se vedea Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:C:2013:348, punctul 38.

⁽²⁶⁾ A se vedea Hotărârea din 18 mai 2002 în cauza C-482/99, *Stardust Marine*, ECLI:C:2002:294, punctul 52.

⁽²⁷⁾ Hotărârea din 15 iulie 2004 în cauza C-345/02, *Pearle BV*, ECLI:EU:C:2004:488, punctul 36.

⁽²⁸⁾ Hotărârea din 27 septembrie 2012 în cauza T-139/09, *Plans de Campagne*, ECLI:EU:C:2012:496, punctul 62.

⁽²⁹⁾ Hotărârea din 19 decembrie 2013 în cauza C-262/12, *Vent de Colère și alții*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 11, precum și concluziile avocatului general Jääskinen din 11 iulie 2013 în cauza C-262/12, *Vent de Colère și alții*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 49.

- (95) Rolul statului se limitează la a oferi sectorului laptelui un mecanism de compensare legal prin MFG. Acest mecanism garantează că membrii sectorului laptelui, care beneficiază de pe urma măsurilor aplicate în favoarea laptelui ca produs, plătesc o contribuție corespunzătoare menită să acopere cheltuielile. Astfel, statul, ca și în cauzele *Pearle*, *Doux Elevages* și *ValHor*, nu este decât un instrument care conferă un caracter obligatoriu mecanismului de compensare adoptat într-un cadru economic privat, stabilindu-se astfel o repartizare corectă a sarcinilor ⁽³⁰⁾.
- (96) Inițiativa taxei provine de la asociațiile de la nivelul landurilor, ea aparținând deci sectorului economic privat. Astfel, taxa este percepută conform articolului 22 din MFG numai în „consultare” cu asociațiile de la nivelul landurilor. Asociațiile de la nivelul landului nu sunt constituite ca urmare a prevederilor statului, ci sunt organizații „voluntare” ale părților interesate din sectorul laptelui (articolul 14 din MFG). În această privință, este clar documentată situația din landul Thüringen, unde asociația a fost recunoscută de abia în anul 1999. La solicitarea *Thüringer Bauernverbandes*, ministerul de resort întreprinde demersurile oficiale necesare din punct de vedere tehnico-administrativ, pentru a se putea încasa taxa de la fermele de lapte și de la centrele de colectare a laptelui. Acest lucru demonstrează foarte clar că taxa pe lapte este un mecanism de compensare pur privat, pentru care statul acționează doar ca „instrument” menit să impună obligativitatea taxei ⁽³¹⁾.
- (97) LVN a arătat, într-o sinteză, care sunt, în opinia sa, asemănările, respectiv deosebirile dintre diversele cauze, pe de o parte, și MFG, pe de altă parte.
- (98) În cauza *ValHor* (Decizia 2014/416/UE) (rezultatul: nu s-a acordat ajutor de stat), ca și în cazul taxei pe lapte, resursele au fost percepute și alocate în principal prin intermediul unei organizații interprofesionale private, voluntar constituite; posibilitatea, prevăzută de legislație, a unei recunoașteri de către stat a organizației interprofesionale private nu permitea să se tragă concluzia unui exercițiu de control din partea statului; resursele proveneau integral din contribuțiile percepute de la operatorii economici; statul nu putea, în fapt, să dispună de resursele respective pentru a acorda sprijin întreprinderilor particulare, iar organizația interprofesională decidea ea însăși în legătură cu atribuirea resurselor.
- (99) În cauza *Vent de Colère* (C-262/12) (rezultatul: s-a acordat ajutor de stat), spre deosebire de situația taxei pe lapte, cota de impunere a fost stabilită unilateral prin decret ministerial, fără influența sectorului privat; exista o garanție de stat; resursele erau administrate de un organism public și existau mecanisme de control care pot impune sancțiuni.
- (100) În cauza *Doux Elevage* (C-677/11) (rezultatul: nu s-a acordat ajutor de stat), ca și în cazul taxei pe lapte, resursele au fost percepute și alocate în principal prin intermediul unei organizații private, voluntar constituite; posibilitatea, prevăzută de legislație, a unei recunoașteri de către stat a organizației interprofesionale private nu permitea să se tragă concluzia unui exercițiu de control din partea statului; resursele proveneau integral din contribuțiile percepute de la operatorii economici; statul nu putea, în fapt, să dispună de resursele respective pentru a acorda sprijin întreprinderilor particulare, iar organizația interprofesională decidea ea însăși în legătură cu atribuirea resurselor.
- (101) În cauza *Plans de Campagne* (T-139/09) (rezultatul: s-a acordat ajutor de stat), contrar percepției taxei pe lapte, suma contribuției a fost stabilită de o autoritate publică; contribuțiile erau completate din resurse ale statului; statul definea o serie de măsuri (ștampila controlorului din partea statului etc.); comitetele sectorului economic în cauză nu participau la definirea acestor măsuri și nu dispuneau de nicio marjă de manevră în ceea ce privește aplicarea lor și un delegat al ministerului lua parte la reuniunile comitetelor.
- (102) În cauza *Pearle* (C-345/02) (rezultatul: nu s-a acordat ajutor de stat), ca și în cazul percepției taxei pe lapte, resursele erau exclusiv utilizate în beneficiul sectorului economic în cauză; o asociație care reprezenta un sector economic anume ceruse unui organism public dreptul de a percepe contribuții pentru a pune în aplicare anumite măsuri în beneficiul acestui sector economic; și, contrar percepției de taxe pe lapte, o asociație profesională de drept public, și nu privat, juca un rol esențial în perceperea și colectarea impunerii obligatorii, astfel încât cauza *Pearle* pare, în acest sens, mai problematică decât perceperea de taxe pe lapte.

⁽³⁰⁾ A se vedea Hotărârea din 15 iulie 2004 în cauza C-345/02, *Pearle* BV, ECLI:EU:C:2004:448, punctul 37; Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40; Decizia Comisiei din 9 aprilie 2014, C(2014)2223 (JO L 192, 1.7.2014, p. 59).

⁽³¹⁾ A se vedea Hotărârea din 15 iulie 2004 în cauza C-345/02, *Pearle* BV, ECLI:EU:C:2004:448, punctul 37; Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40;

Observațiile Germaniei din 3 decembrie 2014

- (103) Inițial, Germania nu a răspuns la observațiile părților interesate, transmise în februarie 2014. Germania a prezentat următoarele comentarii la observațiile suplimentare ale LVN, transmise în 8 iulie 2014, la care a răspuns prin scrisoarea din 3 decembrie 2014.
- (104) În explicațiile lor oferite cu ocazia procedurii de examinare privind taxa pe lapte în conformitate cu MFG, landurile federale s-au concentrat pe două aspecte: pe de o parte, pe conformitatea măsurilor puse în aplicare cu dispozițiile materiale ale dreptului privind ajutoarele de stat (mai ales compatibilitatea acestora cu dispozițiile Regulamentului de exceptare agricolă și ale cadrului agricol în vigoare) și, pe de altă parte, pe întrebarea dacă exista un avantaj pertinent din punctul de vedere al dreptului privind ajutoarele de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (105) Observațiile LVN din 8 iulie 2014 și practica decizională actuală a instanțelor europene constituie ocazii perfecte de a prezenta observații suplimentare esențiale la întrebarea dacă s-a acordat ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE și mai ales dacă ajutorul a fost acordat „din fonduri de stat”.
- (106) Observațiile LVN din 8 iulie 2014 și analiza hotărârilor mai sus amintite arată că este cel puțin îndoielnic că ajutorul de stat ar fi fost „acordat din fonduri de stat”, drept pentru care perceperea și utilizarea taxei pe lapte nu reprezintă ajutor de stat. Motivele sunt următoarele:
- (107) Așa cum rezultă din cauza *Val'Hor* [Decizia 2014/416/UE] și cauza *Doux Élevage* (C-677/11), în cazul măsurilor finanțate și aplicate de asociații profesionale private nu este vorba de ajutoare de stat. Asociațiile din sectorul laptelui din landurile federale sunt organizații care pot fi considerate ca fiind comparabile cu cele menționate în hotărârile citate. Organismele statului nu au fost niciodată membre ale unor astfel de organizații. Acestea iau parte la reuniuni, însă fără a avea drept de vot, cu statut de invitat. Implicarea organismelor statului în aplicarea taxei pe lapte, respectiv în monitorizarea respectării condițiilor legale prevăzute de MFG, nu schimbă cu nimic rolul asociațiilor de la nivelul landului de acțiune ca entitate competentă în selectarea proiectelor.
- (108) În fapt, respectivele asociații coordonează perceperea taxei și determină utilizarea acesteia. Statul nu exercită, în realitate, nicio influență în ceea ce privește „controlul” sau „adoptarea” propunerilor asociațiilor de la nivelul landurilor de către organismele statului, dat fiind că acestea din urmă acționează doar în cadrul fixat prin articolul 22 alineatul (2) din MFG și că ele au ca obiectiv monitorizarea respectării dispozițiilor juridice ale articolului 22 din MFG. Fondurile provenite din taxa pe lapte au fost utilizate în conformitate cu propunerile de utilizare ale asociațiilor de la nivelul landurilor, ceea ce contrazice clar ideea implicării statului în respectivele fonduri, conform cu Hotărârii din 16 mai 2002 în cauza *Stardust Marine* (C-482/99).
- (109) Asociațiile de la nivelul landurilor sunt organizații în totalitate private. Acest fapt, precum și constatarea că asociațiile sunt cele care coordonează taxa pe lapte și utilizarea ei, indică clar faptul că, în conformitate cu cauza de mai sus, taxa pe lapte nu reprezintă ajutor de stat.
- (110) Un argument în plus împotriva existenței ajutorului de stat este că fondurile provenite din taxa pe lapte sunt fonduri în totalitate private. Este vorba de fonduri care provin din activele întreprinderilor private care plătesc taxa. În cazul taxei pe lapte, nu există o subvenție sau o garanție de stat așa cum există în cauzele *Vent de Colère* (C-262/12) și *Plans de Campagne* (T-139/09), în cazul cărora existența unui ajutor de stat a fost recunoscută exact din acest motiv.
- (111) În cazul taxei pe lapte, este vorba de o măsură colectivă, la scara unui întreg sector profesional, fapt care contrazice existența unui ajutor de stat, în conformitate cu jurisprudența recentă [Decizia 2014/416/UE (*Val'Hor*) și C-677/11 (*Doux Élevage*)].
- (112) De asemenea, stă sub semnul îndoielii existența unei măsuri de favorizare, condiție necesară și obligatorie pentru confirmarea existenței unui ajutor de stat. Avantajele de care beneficiază fermele de lapte și producătorii de lapte sunt anulate în întregime, sau sunt „neutralizate”, de taxele pe lapte aplicate fermelor de lapte și, indirect, producătorilor din sectorul laptelui. Pentru aceeași interpretare pledează și Hotărârea Curții din 19 decembrie 2013 (C-262/12; „*Vent de Colère*”), unde s-a tras concluzia existenței unui ajutor de stat, în măsura în care impunerile nu erau imputate doar actorilor din sectorul economic, ci și tuturor consumatorilor de electricitate de pe teritoriul național.

- (113) Din aceste elemente care rezultă parțial și din noua analiză a sistemului de taxare a laptelui și din menținerea poziției inițiale a landurilor federale vizate, reiese faptul că există o serie de îndoieli cu privire la existența ajutorului de stat în cazul sistemului de taxare a laptelui. Comisia Europeană trebuie să răspundă la întrebarea dacă s-au acordat în acest caz ajutoare de stat și mai ales dacă sunt îndeplinite condițiile pentru „resurse de stat”.

3. EVALUARE

Existența unui ajutor de stat

- (114) În temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, sunt incompatibile cu piața comună, în măsura în care afectează schimburile dintre statele membre, ajutoarele acordate de statele membre sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau care amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a anumitor sectoare de producție.

Ajutoare acordate de stat sau prin intermediul resurselor de stat

- (115) Pe baza informațiilor disponibile și, mai ales, a observațiilor transmise de părțile implicate și de autoritățile germane, se examinează dacă taxa pe lapte implică cheltuieli din resursele de stat conform articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (116) În conformitate cu jurisprudența constantă, nu este adecvată diferențierea între cazurile unde ajutorul de stat a fost acordat direct și cele unde acesta este acordat de o entitate publică sau privată, desemnată sau instituită de statul în cauză în acest scop⁽³²⁾. Pentru ca avantajele să poată fi calificate drept ajutor de stat în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acestea trebuie, în primul rând, să fie acordate, în mod direct sau indirect, prin intermediul resurselor de stat și, în al doilea rând, să fie imputabile statului⁽³³⁾.
- (117) În privința măsurilor descrise în secțiunea 2 a prezentei decizii, se constată că măsurile de sprijin sunt acordate pe baza dispozițiilor legale ale landurilor federale în cadrul juridic al MFG.
- (118) În special, MFG prevede, la articolul 22 alineatul (1) prima teză, că guvernele landurilor pot percepe de la exploatații, centre de colectare a laptelui și fabrici de unt taxe de până la 0,1 cenți per kilogram de lapte livrat, în comun și după consultarea cu asociația de la nivelul landului sau cu organizațiile profesionale, în scopul finanțării sectorului laptelui. Conform articolului 22 alineatul (1) a doua teză din MFG, guvernele landurilor pot percepe, la cererea asociației de la nivelul landului sau a organizațiilor profesionale, taxe comune de până la 0,2 cenți per kilogram de lapte livrat, dacă taxele prevăzute la prima teză nu sunt suficiente pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute.
- (119) Guvernele landurilor colectează taxa pe lapte „în consultare” cu respectiva asociație de la nivelul landului respectivă. Consultarea însă reprezintă o formă de participare net mai slabă decât acordul. În timp ce un „acord” înseamnă că este necesară adoptarea unui act juridic (pentru ca acordul să fie legal) cu acordul unei alte entități (de exemplu, un organ legislativ sau o autoritate), o decizie care trebuie luată „după consultarea” cu o altă entitate nu depinde de acordul entității respective. În dreptul administrativ german se diferențiază între formele de participare conform acestui criteriu⁽³⁴⁾. Pentru că articolul 22 alineatul (1) prima teză din MFG prevede consultarea ca formă de participare, *competența* de a percepe taxa, precum și *decizia* de a o percepe le revin

⁽³²⁾ Hotărâre din 20 noiembrie 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, punctul 23.

⁽³³⁾ Hotărâre din 20 noiembrie 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, punctul 24.

⁽³⁴⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 37 alineatul (2) a treia teză din *Baugesetzbuch* (Codul German privind Construcțiile, BauGB), articolul 17 alineatele (1) și (2), articolul 18 alineatele (3) și (4), articolul 22 alineatul (5) din *Bundesnaturschutzgesetz* (Legea federală privind protecția naturii, BNatSchG), articolul 2 alineatul (7), articolul 11 alineatele (2) și (3), articolul 12 alineatul (7), articolul 14 alineatul (4) punctul 2, articolul 26 alineatul (3), articolul 35a alineatul (3) din *Allgemeines Eisenbahngesetz* (Legea generală privind căile ferate, AEG). Pentru versiunea anterioară a articolului 9 din BnatSchG, a se vedea Hotărârea *Bundesverwaltungsgericht* (Tribunalul Administrativ Federal) din 29 aprilie 1993, Ref.: 7 A 4/93, punctul 22 („... o hotărâre luată în «consultare» nu necesită un concurs de voințe, spre deosebire de o decizie luată «de comun acord». Ea nu înseamnă nimic altceva decât audierea (de către experți) a celeilalte autorități, care are astfel ocazia de a-și prezenta poziția în cadrul procedurii”, iar pentru versiunea anterioară a articolului 18 alineatul (2) prima teză punctul 2 din AEG, a se vedea Hotărârile *Bundesverwaltungsgericht* (Tribunalul Administrativ Federal) din 31 octombrie 2000, Ref.: 11 VR 12/00, punctul 5 („Consultarea cu entitatea solicitantă prevăzută la articolul 18 alineatul (2) prima teză punctul 2 din AEG, care, spre deosebire de acord, nu necesită un concurs de voințe ...”) și din 7 februarie 2005, Ref.: 9 VR 15/04, punctul 11 („Singura consultare necesară cu entitatea solicitantă [...] este realizată de autoritatea care aprobă planul, prin faptul că autoritatea oferă entității solicitante posibilitatea de a-și prezenta poziția”).

guvernelor de land ⁽³⁵⁾. Asociațiile de la nivelul landului însă sunt responsabile doar să pregătească și să aplice din punct de vedere tehnic măsurile care trebuie luate în conformitate cu articolul 22 [articolul 14 alineatul (1) din MFG], supunându-se astfel monitorizării autorității superioare de la nivelul landului [articolul 14 alineatele (2), (4) din MFG].

- (120) Temeiul juridic pentru perceperea unei taxe pe lapte în fiecare land federal îl reprezintă așadar regulamentele landurilor, care reglementează detaliile legate de perceperea taxei, inclusiv valoarea acesteia ⁽³⁶⁾. Astfel, statul (reprezentat prin respectivul guvern al landului) este cel care reglementează perceperea taxei. Așa cum se explică la considerentul 119 de mai sus, faptul că regulamentele sunt adoptate după consultare cu respectivele asociații din sectorul laptelui nu schimbă cu nimic situația.
- (121) În cazul de față, taxa este percepută de la întreprinderi private. Încasările din această taxă intră în bugetul landului respectiv înainte de a fi utilizate pentru finanțarea diverselor măsuri de sprijin și ele trebuie administrate separat conform articolului 22 alineatul (3) prima teză din MFG. Conform articolului 23 din Regulamentele financiare în cauză (a se vedea considerentul 25), cheltuielile și angajamentele de plată pentru servicii furnizate de entități din afara administrației landului pentru îndeplinirea anumitor scopuri (subvenții) se pot face numai dacă landul are un interes deosebit ca entitatea externă să îndeplinească obligațiile care nu pot fi îndeplinite fără subvenții sau dacă ele nu pot fi îndeplinite la un nivel suficient. Această prevedere presupune faptul că statul are un interes în a se aplica măsurile.
- (122) Ca răspuns la argumentele aduse de părțile implicate și de Germania, Comisia constată următoarele:
- (123) Afirmția MPBW conform căreia sistemul de taxare a laptelui nu constituie o povară asupra bugetului de stat al landului Baden-Württemberg (considerentele 60-63) este infirmată în primul rând de faptul că fondurile provenite din taxa pe lapte sunt înregistrate în buget într-o rubrică distinctă (considerentul 61). În general, chiar și atunci când resursele utilizate pentru subvenție provin dintr-o contribuție (cu scop determinat) (taxă) plătită de persoane particulare, există motiv să se considere că bugetul de stat este afectat de această povară și că, prin urmare, resursele de stat sunt angajate, imediat ce aceste resurse sunt în prealabil vărsate la buget. Aici este o diferență esențială față de cauza invocată de MPBW, *PreussenElektra*, unde era vorba de un sistem de remunerare minimă, în cadrul căruia resursele financiare litigioase nu erau niciodată vărsate în bugetul de stat, iar statul nu le controla în nici un fel (nici chiar prin intermediul părților terțe). Prin urmare, utilizarea resurselor de stat era exclusă în cazul respectiv ⁽³⁷⁾.
- (124) În plus, simplul fapt că MPBW nu a primit, în afara resurselor provenite din taxele pe lapte, plăți provenite din resursele fiscale sau din alte resurse de stat pentru efectuarea de teste de calitate a laptelui nu permite să se concluzioneze că plățile litigioase nu constituie resurse de stat. Conform practicii decizionale relevante a Comisiei, măsurile finanțate exclusiv din resurse parafiscale sunt considerate ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) teza (1) din TFUE ⁽³⁸⁾.
- (125) În ceea ce privește afirmația LVN conform căreia guvernele landurilor au competență decizională relevantă în ceea ce privește perceperea taxei de la fermele de lapte (considerentele 82-86 și 91), Comisia constată că statul federal, prin articolul 22 alineatul (1) din MFG, deci prin instrumente legislative, a împuternicit guvernele landurilor să perceapă o taxă pe lapte. Prevederea stabilește, printre altele, că taxa pe lapte este de regulă de până la 0,1 cenți per kilogram și că, la cererea comună a asociației de la nivelul landului sau a organizațiilor profesionale, guvernele landurilor pot percepe taxe de până la 0,2 cenți per kilogram de lapte livrat.

⁽³⁵⁾ A se vedea și articolul 22 alineatul (1) a șasea teză din MFG cu referire la „competențele” guvernelor landurilor (și posibilitatea delegării către *oberste Landesbehörden*), precum și articolul 23 alineatul (2) din MFG, conform căruia perceperea taxelor se face respectând prevederile Codului Fiscal, ceea ce presupune emiterea unei decizii de impunere sau a unui act administrativ similar (a se vedea articolele 122 și 251 din Codul Fiscal). În schimb, conform articolului 14 alineatul (3) din MFG, respectivei asociații de la nivelul landului nu îi pot fi atribuite sarcini ale statului.

⁽³⁶⁾ Pentru landul Baden-Württemberg: *Verordnung über die Erhebung von milchwirtschaftlichen Umlagen* (Regulament privind perceperea de taxe pe lapte) din 18 mai 2004 (GBl. p. 350), devenit caduc în urma Regulamentului Ministerului pentru Afaceri Rurale și Protecția Consumatorului din 14 februarie 2013 de abrogare a Regulamentului privind perceperea de taxe în industria laptelui.

Pentru Bavaria: *Verordnung über eine Umlage für Milch* (Regulament privind taxa pe lapte, BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007 (GVBl 2007, p. 727), ultima dată modificat prin Regulamentul din 29 noiembrie 2012.

⁽³⁷⁾ A se vedea Hotărârea din 13 martie 2001 în cauza C-379/98, *PreussenElektra*, ECLI:EU:C:2001:160, punctele 7 și 8. Hotărârea din 16 iulie 2014, în cauza T-52/12, *Grecia/Comisia*, ECLI:EU:T:2014:677, punctele 119 și 120; pentru delimitarea de *PreussenElektra*, a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 2014 în cauza T-251/11, *Austria/Comisia*, ECLI:EU:T:2014:1060, punctele 56-71 și 82.

⁽³⁸⁾ A se vedea, printre altele, Decizia SA.35932 (2013/N) *Niederlande – Fonds teeltangelegenheden*, considerentele 31-35.

- (126) Mai mult, MFG stabilește, la articolul 22 alineatul (2) punctele 1-6, care sunt scopurile în care pot fi utilizate resursele provenite din taxa pe lapte.
- (127) Conform articolului 22 alineatul (3) a treia teză din MFG, înainte de utilizarea resurselor, trebuie consultate asociația de la nivelul landului sau organizațiile profesionale.
- (128) Rezultă de aici că statul (la nivel federal) a acordat desigur asociațiilor de la nivelul landurilor anumite drepturi participative, dar el a stabilit, totodată, un cadru legal clar pentru fixarea cotelor de impunere pentru taxa pe lapte și pentru utilizarea resurselor, elemente asupra cărora decid guvernele landurilor respective (sau, prin delegare, autoritățile superioare ale landurilor). Așadar, nu ar fi posibil, de exemplu, ca la cererea asociațiilor de la nivelul landurilor, cota de impunere să se mărească pentru a atinge mai mult de 0,2 cenți pe kilogram sau ca resursele să fie utilizate în alte scopuri decât cele stipulate la articolul 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG. În plus, în privința utilizării, obligația de consultare impusă de lege [articolul 22 alineatul (3) a treia teză din MFG] nu atrage după sine obligația de a urma poziția exprimată de entitățile consultate. Decizia finală în privința utilizării resurselor este luată de respectivele autorități ale landului, deci de către stat.
- (129) În acest sens există o diferență esențială față de cauza *Doux Elevage*, citată de LVN. Statul reglementează perceperea taxei pe lapte și utilizarea resurselor provenite din taxă la două niveluri: la nivelul statului federal și la nivelul landului. În Germania, legiuitorul nu a prevăzut numai competența de percepere a taxei acordată guvernului de land, ci a și limitat la nivelul landului, prin lege federală, marja de manevră privind utilizarea resurselor generate de taxă. Asociațiile de la nivelul landului nu pot încerca să solicite modificarea scopurilor de utilizare a finanțării stabilite la articolul 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG. Nu apare o astfel de limitare din partea statului în cauzele *Val'Hor* și *Doux Elevage*.
- (130) În continuare, MFG nu poate fi înțeleasă ca un simplu instrument pentru punerea în aplicare a intereselor strict economice ale unei organizații profesionale. Astfel, articolul 14 din MFG stabilește că, în cadrul acestor asociații trebuie să fie reprezentate organizațiile din agricultură, fermele și comercianții din sectorul laptelui, dacă aceștia doresc să participe, dar trebuie asigurată și o reprezentare adecvată a consumatorilor în cadrul organelor asociației. Prin aceste dispoziții privind participarea și reprezentarea, legiuitorul (adică statul) se asigură că atunci când se urmăresc obiectivele care vizează interesul comun menționate în MFG sunt reprezentate toate interesele care depășesc sfera simplei finanțări a unui sector economic.
- (131) Spre deosebire de cauza *Doux Elevage*, în cazul obiectivelor de finanțare stipulate de MFG, nu este vorba de scopuri pe care să le fi stabilit și introdus înseși organizațiile profesionale⁽³⁹⁾. În special obiectivele stabilite la articolul 22 alineatul (2) punctul 1 [„Promovarea și menținerea calității în conformitate cu dispozițiile articolului 10 din lege sau cu articolul 37 din Legea privind laptele din 31 iulie 1930 (*Reichsgesetzbl.* I, p. 421)"] și punctul 2 („Ameliorarea igienei în procesele de obținere, livrare, prelucrare și desfacere a laptelui și a produselor din lapte”), spre deosebire de cauza *Doux Elevage*, au caracteristici care fac parte dintr-un set de politici definite⁽⁴⁰⁾ de autoritățile statului și care fac trimitere la sarcini ale puterii publice, care nu pot fi încredințate asociațiilor de la nivelul landului, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din MFG.
- (132) Tot spre deosebire de cauza *Doux Elevage*, asociațiile de la nivelul landurilor nu trebuie să urmeze procedura judiciară civilă sau comercială normală pentru a recupera taxa în cazul neplătii⁽⁴¹⁾. Articolul 23 alineatul (2) din MFG stabilește că perceperea taxei se poate face în conformitate cu prevederile Codului Fiscal și metodologiei de aplicare a acestuia. Landurile vizate au stabilit în regulamentele relevante privind perceperea taxei pe lapte o procedură de recuperare în conformitate cu dispozițiile Codului Fiscal și metodologiei de aplicare a acestuia⁽⁴²⁾. În sistemul juridic german, Codul Fiscal face parte din dreptul public. În Germania, datoriile publice sunt executate pe căi administrative, în schimb cele ce țin de dreptul civil sunt executate pe căi judecătorești. Călea administrativă, în comparație cu călea judecătorească, reprezintă o metodă executorie mai eficientă, deoarece autoritatea publică respectivă poate crea ea însăși un titlu executoriu prin adoptarea unui act administrativ⁽⁴³⁾ care, în cazul datoriilor ce țin de dreptul civil, trebuie soluționate prin intermediul unei instanțe de judecată⁽⁴⁴⁾. Acest lucru arată că statul este interesat ca taxele să fie percepute cât mai eficient și complet (și eventual recuperate), pentru a putea garanta realizarea în timp real a obiectivelor statului finanțate din resursele provenite din taxă.

⁽³⁹⁾ Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40;

⁽⁴⁰⁾ Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 31;

⁽⁴¹⁾ Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 32;

⁽⁴²⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul privind taxa pe lapte (BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007.

⁽⁴³⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 5 din Regulamentul privind taxa pe lapte (BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2014 în cauza C-527/12, *Comisia/Germania*, ECLI:EU:C:2014:2193, punctele 41 și 56.

- (133) Astfel este combătută afirmația LVN conform căreia resursele provenite din taxa pe lapte nu reprezintă resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (134) Rezultă de aici că încasările din taxa pe lapte trebuie considerate ca făcând obiectul controlului oficial ⁽⁴⁵⁾ și că măsurile finanțate din resurse care provin din taxa pe lapte au beneficiat de ajutoare de stat și că ele sunt imputabile statului.
- (135) În plus, acest lucru este valabil cu atât mai mult în cazul finanțării testelor de calitate a laptelui din Bavaria, unde s-au folosit resurse de la bugetul general. Este vorba și aici de resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Avantaj selectiv/întreprinderi

- (136) Beneficiarii plăților din resurse de stat sunt, în primul rând, MPBW și MPBY. Acestea desfășoară teste de laborator, la solicitarea statului. Aceste teste de laborator sunt însă, în cele din urmă, în beneficiul fermelor de lapte, dat fiind că acestea sunt obligate prin lege să testeze laptele care li s-a livrat. Testele de laborator reprezintă, așadar, servicii pe care MPBW și MPBY le furnizează fermelor de lapte. Fermele de lapte pot fi deci considerate ca fiind beneficiare ale unor ajutoare de stat sub formă de servicii. Fără îndoială, este vorba de resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Orice posibil avantaj este acordat în acest sens numai „anumitor întreprinderi”, pentru că, pe lângă sectorul laptelui, Germania dispune de multe alte sectoare economice care nu beneficiază de măsurile în discuție. Prin urmare, posibila acordare de avantaje este selectivă.
- (137) Conform articolului 1 alineatul (1) din MGV, fermele de lapte trebuie, în calitate de părți industriale care achiziționează lapte, trebuie să testeze sau să trimită spre testare orice lapte livrat. Ca și în cazul testării proprii, unde fermele trebuie să suporte singure costurile, în cazul trimiterii laptelui către un organism de testare, costurile sunt considerate costuri de producție tipice, pe care trebuie de obicei să le suporte întreprinderile vizate, adică fermele de lapte, ca entități obligate să efectueze testele în temeiul legislației naționale. De aceea, Comisia consideră că exploatașilor din Baden-Württemberg li se acordă un avantaj prin acoperirea costurilor testelor de laborator din resurse provenite din taxele pe lapte, precum și, în Bavaria, din resurse provenite din taxele pe lapte și de la bugetul general, și că acest avantaj are efect selectiv, așa cum se explică la considerentul 136.
- (138) În acest context, mai trebuie examinat dacă testele de laborator efectuate au legătură cu activitățile economice.
- (139) Germania susține că testele de calitate a laptelui îndeplinesc sarcinile statului în cadrul efectuării de teste de calitate a laptelui (a se vedea considerentul 26 de mai sus). Într-adevăr, testele de calitate a laptelui se efectuează în baza normelor de drept public, adică a MGV. Obligația de testare stabilită la articolul 1 alineatul (1) din MGV urmărește un obiectiv public (asigurarea calității laptelui, articolul 10 din MFG) și poate, în calitatea sa de obligație publică, să facă obiectul măsurilor de executare prevăzute de sancțiunile administrative. De aici nu se poate deduce însă că finanțarea din taxe a testelor de calitate a laptelui nu se situează în contextul activităților economice desfășurate de întreprinderi ⁽⁴⁶⁾. Mai degrabă, este vorba de una dintre numeroasele dispoziții legale (de exemplu, securitatea producției, standardele de mediu etc.), pe care trebuie să le respecte participanții din sectorul economic (în acest caz, fermele de lapte) în cadrul activității economice. În plus, testele de calitate a laptelui nu reprezintă o activitate care să facă parte din sarcinile specifice ale statului în sensul explicațiilor de la punctul (16) din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat compensației acordate pentru prestarea de servicii de interes economic general ⁽⁴⁷⁾.
- (140) Articolul 1 alineatul (1) din MGV justifică obligativitatea testelor de calitate pentru fermele de lapte. De obligativitatea testelor de calitate se leagă obligația de a acoperi costurile testelor, așadar costurile testelor de laborator care apar pentru testele de calitate a laptelui (a se vedea considerentul 137 de mai sus). Acest fapt rezultă clar din faptul că efectuarea testelor este condiția pentru ca fermele să poată vinde laptele testat corespunzător. Întreprinderile trebuie însă să suporte cheltuielile pentru comercializarea produsului lor ca fiind costuri de producție tipice. În consecință, și în alte landuri decât Baden-Württemberg și Bavaria, unde MGV are aceeași valabilitate, fermelor de lapte nu li se acordă resurse din taxa de lapte, ceea ce înseamnă că acestea nu sunt scutite de cheltuieli, pe care în mod normal trebuie să le suporte. Vânzarea laptelui de către fermele de lapte este fără

⁽⁴⁵⁾ Hotărârea din 30 mai 2013 în cauza C-677/11, *Doux Elevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctele 32, 35 și 38;

⁽⁴⁶⁾ A se vedea, de asemenea, Hotărârea din 25 martie 2015 în cauza C-538/11, *Belgia/Comisia*, ECLI:EU:C:2015:188, punctul 96, conform căreia „faptul că întreprinderea suportă sarcini impuse prin legislația națională, ceea ce înseamnă inevitabil că statul membru vizat își exercită competențele, nu exclude faptul că aceste sarcini sunt considerate drept «sarcini care sunt suportate în mod normal de o întreprindere»”.

⁽⁴⁷⁾ JO C 8, 11.1.2012, p. 4.

îndoială o activitate economică. Prin acoperirea costurilor de testare din resurse provenite din taxa pe lapte, fermele de lapte din Baden-Württemberg și Bavaria sunt scutite de costurile pe care în mod normal le-ar fi suportat în cadrul activităților economice pe care le desfășoară.

- (141) Cu privire la afirmația Germaniei conform căreia legislația federală nu constituie cadrul de referință al obligației de a suporta costurile impuse fermelor de lapte și deci că nu se poate verifica selectivitatea (considerentele 31-38), se constată că obligația de testare din care rezultă obligația de acoperire a costurilor este reglementată în ultimă instanță de dreptul federal, adică de articolul 1 alineatul (1) din MGV.
- (142) Conform celor menționate anterior, MGV stabilește la articolul 1 alineatul (1) o obligație de testare pentru fermele de lapte pentru laptele care li se livrează (a se vedea și considerentele 139 și 142). Articolul 6 din MGV acordă landurilor anumite competențe, mai ales în ceea ce privește reglementarea prelevării de probe în conformitate cu articolul 2 din MGV; astfel de reglementări nu pot însă să intre în contradicție cu MGV și nici cu articolul 1 din MGV.
- (143) În același context, cu referire la chestiunea delimitării competențelor între statul federal și landuri, Germania a făcut trimitere la articolul 10 alineatul (2) din MFG (considerentul 37). Această dispoziție stipulează că guvernele landurilor pot adopta prevederi legate de testele de calitate a laptelui, în măsura în care aceste prevederi nu au fost adoptate de ministerul federal. Conform celor precizate anterior, ministerul federal de resort a făcut însă acest lucru prin MGV. Guvernele landurilor sunt împuternicite să perceapă taxa în temeiul articolului 22 alineatul (1) prima teză din MFG. În același timp, MFG limitează însă autonomia landurilor în ceea ce privește cota de impunere și măsurile finanțate conform articolului 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG.
- (144) Cu privire la cauza citată de Germania în acest context, *Portugalia/Comisia* ⁽⁴⁸⁾ (considerentele 31-38), Comisia constată că, în cauza citată, se amintește de un sistem fiscal diferențiat, situație clar diferită de cauza de față. În cazul în care constatările din cauza *Portugalia/Comisia* sunt transpuse faptelor cauzei, astfel cum încearcă să facă Germania, obligația de suportare a costurilor vizată la articolul 1 alineatul (1) din MGV, menționată mai sus, ar constitui cadrul de referință în sensul punctului 64 al hotărârii în cauza de față. Acest cadru de referință a fost însă reglementat de statul federal, adică în sensul cauzei *Portugalia/Comisia*, prin „reglementare la nivel central”. În virtutea unei lecturi *a contrario* a punctului 64, o rambursare a costurilor corespundente pornind de la resursele provenite din taxa pe lapte duce, în consecință, la un avantaj selectiv.
- (145) În continuare, Comisia este de părere că existența unei favorizări selective nu poate fi negată, deoarece fermele de lapte au plătit contravaloarea controalelor efectuate prin taxa pe lapte percepută. Mai mult, Comisia contrazice afirmația Germaniei și a MPBW conform căreia cheltuielile ar corespunde efortului economic concret pentru serviciile furnizate în schimbul taxei (considerentul 39). Așa cum reiese din capitolul 2.6. din decizia de deschidere a procedurii, resursele provenite din taxa pe lapte sunt folosite pentru finanțarea unei multitudini de submăsurii. Prin însăși natura submăsurilor, avantajele pe care fiecare întreprindere le are de pe urma anumitor submăsurii nu corespunde în mod necesar sumelor plătite anterior sub formă de taxă. În cazul Bavariei, se adaugă și faptul că finanțarea nu se face numai din resurse provenite din taxă, ci și din resurse suplimentare provenind de la bugetul general și astfel este exclusă de la bun început „compensarea”.
- (146) Prin urmare, Comisia constată faptul că fermele de lapte din Baden-Württemberg și Bavaria au fost favorizate selectiv prin acoperirea costurilor aferente testelor de calitate a laptelui din resurse provenite din taxa pe lapte.

Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale

- (147) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, consolidarea poziției concurențiale a unei întreprinderi ca urmare a acordării unui ajutor de stat denotă, în general, o denaturare a concurenței în raport cu alte întreprinderi concurente care nu ar beneficia de acest ajutor ⁽⁴⁹⁾. Orice ajutor de stat acordat unei întreprinderi active pe o piață unde au loc schimburi comerciale în interiorul Uniunii poate afecta schimburile comerciale între statele membre ⁽⁵⁰⁾, chiar și atunci când întreprinderile favorizate nu iau parte direct la schimburile comerciale

⁽⁴⁸⁾ A se vedea Hotărârea din 6 septembrie 2006 în cauza C-88/03, *Portugalia/Comisia*, ECLI:EU:C:2006:511.

⁽⁴⁹⁾ Hotărârea din 17 septembrie 1980 în cauza 730/79, *Philip Morris Holland BV/Comisia*, ECLI:EU:C:1980:209, punctele 11 și 12.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea, în special, Hotărârea din 13 iulie 1988 în cauza 102/87, *Republica franceză/Comisia*, ECLI:EU:C:1988:391.

intracomunitare ⁽⁵¹⁾. În perioada 2001-2012, schimburile comerciale cu produse agricole din interiorul Uniunii au luat o amploare substanțială. Astfel că, de exemplu, importurile și exporturile intracomunitare de produse în și din Germania, care corespund poziției 0401 din Nomenclatura combinată (Lapte și smântână din lapte, neconcentrate, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori), ⁽⁵²⁾ au ajuns în anul 2011 la 1 200 milioane de euro, respectiv la 957 milioane de euro ⁽⁵³⁾.

- (148) Măsurile analizate în prezenta decizie au servit la sprijinirea de activități în sectorul agricol. A fost vorba în special de activități ale fermelor de lapte. În interiorul Uniunii, a avut loc un volum considerabil de schimburi comerciale cu produse din lapte, așa cum s-a arătat mai sus. Prin urmare, Comisia este de părere că măsurile în discuție au natura de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre.
- (149) Dat fiind volumul mare de schimburi comerciale cu produse agricole, se poate porni de la premisa că submăsurile în cauză au denaturat concurența sau amenințau să o denatureze și că ele au fost de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

Ajutor existent/ajutor nou

- (150) Conform articolului 108 alineatul (1) din TFUE, Comisia trebuie să analizeze permanent ajutoarele existente în colaborare cu statele membre. În acest scop, Comisia poate solicita statelor membre toate informațiile necesare pentru verificarea normelor privind ajutoarele existente și, dacă este cazul, poate propune măsuri adecvate.
- (151) Conform articolului 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, conceptul de „ajutor existent” cuprinde ajutoarele care au existat înainte de intrarea în vigoare a tratatului în statul membru și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a tratatului.
- (152) Conform articolului 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 însă, orice modificare a unui ajutor existent duce la calificarea acestuia ca „ajutor nou”. Conform articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽⁵⁴⁾ se consideră modificarea a unui ajutor existent „orice schimbare, alta decât modificările de natură pur formală sau administrativă care nu pot afecta evaluarea compatibilității măsurii de ajutor cu piața comună”.
- (153) În conformitate cu jurisprudența ⁽⁵⁵⁾, reglementarea inițială se transformă într-o reglementare privind un ajutor nou atunci când modificarea privește fondul acesteia; nu poate fi vorba însă despre o astfel de modificare, dacă elementul nou poate fi clar separat de reglementarea inițială.
- (154) Conform articolului 108 alineatul (3) din TFUE, toate ajutoarele noi trebuie notificate Comisiei și nu pot fi aplicate înainte de a fi aprobate de către Comisie (interdicție de punere în aplicare).
- (155) Conform articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, un ajutor nou care contravine articolului 108 alineatul (3) din TFUE constituie un ajutor ilegal.
- (156) Pe baza MFG și în cadrul competențelor delegate, ministerul federal de resort și landurile (a se vedea considerentul 24 de mai sus) au adoptat dispoziții de punere în aplicare care reprezintă temeiul juridic pentru submăsurile analizate în prezenta decizie. Cu excepția MFG (care este numai o reglementare-cadru și o normă de delegare pentru reglementările de la nivelul landurilor, dar care nu reglementează direct sprijinul financiar), autoritățile germane nu au prezentat alte informații care să dovedească faptul că există un temei juridic adoptat înainte de 1958 al cărui conținut să se fi aplicat încă nemodificat în intervalul care face obiectul examinării. Regulamentele

⁽⁵¹⁾ Hotărârea din 14 ianuarie 2015 în cauza C-518/13, Eventech Ltd/Parking Adjudicator, ECLI:EU:C:2015:9, punctul 67.

⁽⁵²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun; JO L 304, 31.10.2012, p. 1-915.

⁽⁵³⁾ Sursa: Eurostat.

⁽⁵⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁵⁵⁾ Hotărârea din 30 aprilie 2002 în cauzele T-195/01 și T-207/01, Gibraltar/Comisia, ECLI:EU:T:2002:111, punctul 111.

aplicabile în fiecare land sunt din anii 2004 (Baden-Württemberg) și 2007 (Bavaria) (a se vedea considerentul 24). Temeiul juridic pentru aplicare sunt regulamentele privind bugetul landurilor care, din punct de vedere al scopurilor de utilizare, trebuie să respecte cadrul de la articolul 22 alineatul (2) din MFG. Pe această bază, autoritățile landului au aprobat ulterior în anul bugetar respectiv utilizarea resurselor, prin decizia privind utilizarea. Astfel, în cazul măsurilor în discuție este vorba de ajutoare noi care se făceau obiectul obligației de raportare conform articolului 108 alineatul (3) din TFUE. Pentru că Germania nu a notificat însă reglementarea care face obiectul examinării privind ajutorul, acesta este ilegal [articolul 1 litera (f) din Regulamentul 659/1999].

- (157) Prin urmare, nu este necesară discutarea afirmației Germaniei conform căreia submăsurile BW 1 și BY 1 examinate nu fac parte din măsurile adecvate (considerentele 50-56), pentru că această afirmație se bazează pe ipoteza că este vorba în principiu de ajutoare existente, ceea ce nu este cazul, după cum se explică mai sus.

Evaluarea compatibilității testelor de calitate a laptelui

- (158) Ajutoarele acordate pentru a acoperi costurile testelor de calitate a laptelui în perioada 28 noiembrie 2001-31 decembrie 2006 au fost evaluate de Comisie în lumina Orientărilor 2000-2006 și în cadrul Deciziei din 17 iulie 2013 [C(2013) 4457 final] ca fiind aprobate din punctul de vedere al compatibilității cu piața internă (considerentele 162 până la 165 din decizia pozitivă).

Norme aplicabile

- (159) În temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, ajutoarele care au în vedere facilitarea dezvoltării anumitor activități sau a anumitor regiuni economice pot fi considerate compatibile cu piața internă atunci când acestea nu afectează condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
- (160) Conform notei Comisiei privind regulile aplicabile pentru determinarea ajutoarelor de stat ilegale ⁽⁵⁶⁾, ajutoarele de stat ilegale în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 sunt evaluate pe baza regulilor în vigoare la momentul acordării ajutorului.
- (161) Ajutoarele acordate începând cu 1 ianuarie 2007 sunt evaluate în lumina Orientărilor 2007-2013.
- (162) În decizia de deschidere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoiala în privința compatibilității ajutoarelor acordate începând cu 1 ianuarie 2007 pentru testele de calitate a laptelui cu piața internă (considerentele 166 și 167 din decizia de deschidere).
- (163) Așa cum s-a evocat în decizia de deschidere a procedurii, Comisia constată că ajutoarele acordate pentru controalele de rutină la lapte nu corespund condițiilor de la punctul 109 din Orientările 2007-2013 în legătură cu articolul 16 alineatul (1) al Regulamentului (CE) nr. 1857/2006. Mai mult de atât, prevederea amintită stabilește în mod expres că ajutoarele acordate pentru a se acoperi costurile unor astfel de controale de rutină nu pot fi compatibile cu piața internă.
- (164) Contrar poziției prezentate de Germania (considerentul 53), Comisia constată că „costurile pentru controalele de rutină ale calității laptelui”, menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006, cuprind și costurile în cauză pentru efectuarea testelor de calitate a laptelui. Articolul 16 alineatul (1) litera (b) stabilește în principiu că ajutoarele acordate pentru a se acoperi „costuri pentru teste efectuate de sau în numele unor terți pentru determinarea calității genetice sau a caracteristicilor de performanță ale animalelor” sunt compatibile cu piața internă.
- (165) Excepția explicită negativă de la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 cu privire la finanțarea costurilor pentru controalele de rutină pentru calitatea laptelui este înțeleasă de Comisie ca având sens mai amplu, deoarece prevederea lasă să se înțeleagă clar intenția legiuitorului de a exclude o astfel de finanțare din sfera compatibilității cu piața internă.

⁽⁵⁶⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

- (166) Controalele de calitate a laptelui se referă la calitatea laptelui în sine, adică la caracteristicile microbiologice ale acestuia. În orice caz, aceste caracteristici nu se leagă direct de calitatea genetică sau de caracteristicile de performanță ale animalelor. Printre caracteristicile microbiologice se numără tocmai acele caracteristici determinate în cadrul testelor de calitate a laptelui (de exemplu conținutul de grăsime sau de celule somatice).
- (167) În esență, exceptarea de la articolul 16 alineatul (1) litera (b) are ca scop negarea compatibilității cu piața internă pentru toate controalele de rutină privind calitatea laptelui, deoarece costurile acestora fac parte din costurile normale de funcționare ale unei întreprinderi. Ajutoarele pentru acoperirea costurilor de funcționare au un efect puternic de distorsionare a pieței interne ⁽⁵⁷⁾.
- (168) La acest punct, Comisia amintește de interdicția din principiu a ajutoarelor de stat, care decurge din articolul 107 alineatul (1) din TFUE. Excepțiile de la interdicția din principiu rezultă din articolul 107 alineatele (2) și (3) din TFUE coroborat cu dispozițiile privind compatibilitatea sub formă de regulamente, orientări comunitare etc. Pentru perioada 2007-2013 nu există însă o astfel de dispoziție de compatibilitate pentru finanțarea controalelor de rutină la lapte (independent de o anumită calitate și nu în scopul ameliorării calității). În afară de o trimitere la compatibilitatea anterioară, conform cu Orientările 2000-2006, Germania nu a prevăzut o dispoziție privind compatibilitatea pentru perioada relevantă. În locul unei astfel de prevederi, din articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 rezultă intenția legiuitorului de a exclude explicit compatibilitatea cu piața internă. La punctul 13.3 din Orientările 2000-2006, se prevede că măsurile de control de rutină desfășurate în cursul procesului de producție au fost consolidate în mod considerabil; prin urmare, costurile acestor controale nu mai fac parte în mod obișnuit din costurile de producție și, deoarece cheltuielile cu controalele de calitate se repercutează direct asupra costurilor de producție, ajutoarele aferente acestor costuri ascund riscul denaturării concurenței. Conform aceleiași prevederi se puteau acorda ajutoare pentru controalele desfășurate în numele terților, cum ar fi cele ale autorităților competente de reglementare, respectiv agenții mandatate de acestea. Însă, în Orientările 2007-2013, legiuitorul, ținând cont de riscul de denaturare a concurenței, a calificat ajutoarele în favoarea controalelor de rutină pentru calitatea laptelui ca fiind incompatibile cu piața internă. În lumina acestei decizii legislative clare nu mai există posibilitatea declarării compatibilității direct în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.
- (169) Faptul că Comisia a considerat testele de calitate în discuție în perioada 2001-2006 ca fiind compatibile cu piața internă nu poate, în opinia Germaniei (considerentul 60) să ducă automat la concluzia că aceste ajutoare au fost compatibile și în perioada următoare 2007-2013 compatibile cu piața internă. Din articolul 108 alineatul (1) din TFUE rezultă că piața internă se dezvoltă rapid și că Comisia poate recunoaște această dezvoltare prin elaborarea continuă a orientărilor și altor reglementări privind ajutoarele (de exemplu regulamente de exceptare) pentru a garanta funcționarea pieței interne. Prin natura lor, prevederile cu valabilitate limitată în timp privind compatibilitatea, cum sunt Orientările din domeniul agriculturii, sunt urmate de orientări privind ajutoarele, respectiv regulamente de exceptare care nu trebuie să corespundă în mod obligatoriu cu conținutul reglementărilor anterioare.
- (170) În baza explicațiilor prezentate mai sus Comisia trage concluzia că ajutoarele acordate pentru testele de calitate a laptelui în perioada 2007-2013, finanțate în cazul submăsurii BW 1 exclusiv din resursele provenite din taxa pe lapte și în cazul submăsurii BY 1 din resurse provenite din taxa pe lapte și din bugetul de stat general, nu au fost compatibile cu piața internă.

4. CONCLUZII

- (171) Potrivit articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de 10 ani. În conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, „orice măsură adoptată de către Comisie cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție.”

⁽⁵⁷⁾ A se vedea în acest sens și considerentul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006, conform căruia ajutoarele nu pot „în nici un caz să ducă exclusiv la o scădere de durată sau regulată a costurilor de funcționare pe care trebuie să le suporte în mod normal întreprinderile favorizate”.

- (172) După ce Germania a înaintat raportul anual pe anul 2010 privind ajutoarele de stat în sectorul agricol, Comisia a cerut Germaniei, prin scrisoarea din 28 noiembrie 2011, informații suplimentare privind reglementarea. Prin această măsură a Comisiei, s-a întrerupt termenul de prescripție. Deoarece Comisia a constatat deja, prin Decizia pozitivă, compatibilitatea cu piața internă a testelor de calitate a laptelui în cauză pentru perioada 28 noiembrie 2001-31 decembrie 2006 și, pentru că, între 31 decembrie 2006 și 28 noiembrie 2011 s-au scurs mai puțin de zece ani, perioada la care se referă prezenta decizie începe la 1 ianuarie 2007.
- (173) Comisia constată că Germania a acordat ajutoare de stat ilegale, încălcând articolele 107 și 108 din TFUE. Pentru că acestea au fost acordate în perioada de după 1 ianuarie 2007 (a se vedea considerentele 160 și 164), ele nu sunt compatibile cu piața internă. Aceste ajutoare s-au acordat, în cazul landului Baden-Württemberg, exclusiv din resursele provenite din taxele pe lapte, iar în cazul Bavariei, din resursele provenite din taxele pe lapte și din resurse ale bugetului general,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutoarele de stat acordate de Germania în domeniul testelor de calitate a laptelui efectuate în landurile Baden-Württemberg și Bavaria, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, în favoarea fermelor de lapte din landurile respective sunt incompatibile cu piața internă pentru perioada care începe de la 1 ianuarie 2007.

Articolul 2

- (1) Germania recuperează de la beneficiari ajutorul incompatibil acordat în temeiul schemei vizate la articolul 1.
- (2) Sumele de recuperat sunt purtătoare de dobândă începând de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la momentul recuperării lor efective.
- (3) Dobânda se calculează pe bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 și cu Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei ⁽⁵⁸⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004.
- (4) Germania anulează toate plățile ajutoarelor menționate la articolul 1, începând cu data adoptării prezentei decizii.

Articolul 3

- (1) Recuperarea ajutoarelor acordate în cadrul schemei menționate la articolul 1 este imediată și efectivă.
- (2) Germania se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 4

- (1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Germania trebuie să pună la dispoziția Comisiei următoarele informații:
 - (a) lista beneficiarilor care au primit ajutoare în temeiul schemei menționate la articolul 1 și suma totală a ajutoarelor primite de fiecare dintre aceștia în temeiul schemei în cauză;

⁽⁵⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 82, 25.3.2008, p. 1).

- (b) suma totală (principalul și dobânda) de recuperat de la fiecare beneficiar;
- (c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor prevăzute în vederea conformării cu prezenta decizie;
- (d) documentele care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

(2) Germania ține Comisia informată cu privire la progresele înregistrate de măsurile naționale adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la finalizarea procesului de recuperare a ajutoarelor acordate în baza schemei menționate la articolul 1. Germania transmite imediat, la simpla solicitare a Comisiei, informații privind măsurile deja adoptate sau prevăzute pentru a se conforma prezentei decizii. În plus, Germania furnizează informații detaliate privind cuantumul ajutoarelor și al dobânzilor rambursate deja de către beneficiari.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania. Germania este invitată să transmită fără întârziere beneficiarilor ajutorului o copie a prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles, 18 septembrie 2015.

Pentru Comisie
Phil HOGAN
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2433 A COMISIEI**din 18 decembrie 2015****de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre***[notificată cu numărul C(2015) 9168]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controalele veterinare aplicabile în schimburile intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei ⁽⁴⁾ stabilește anumite măsuri zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în statele membre sau în zone ale acestora, enumerate în anexa la prezenta decizie (denumite în continuare „statele membre în cauză”). Aceste măsuri includ interdicții privind expedierea de porci vii, material seminal, ovule și embrioni proveniți de la porcine, de carne de porc, preparate din carne de porc, produse din carne de porc și orice alte produse care conțin carne de porc, precum și de transporturi de subproduse de origine animală provenite de la porcine din anumite zone din statele membre în cauză (denumite în continuare „produsele”). Anexa respectivă delimitează și enumeră zonele respective pentru a se ține seama de nivelul de risc, pe baza situației epidemiologice în statele membre în cauză.
- (2) Pentru a adapta măsurile zoosanitare stabilite în Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE la evoluția situației epidemiologice în diferite zone ale statelor membre în cauză și pentru a ține seama de diferitele niveluri de risc în funcție de tipul de produse, este oportun să se prevadă anumite derogări pentru anumite tipuri de produse provenind din zonele enumerate în diferite părți din anexa la respectiva decizie de punere în aplicare. Aceste derogări ar trebui, de asemenea, să fie în conformitate cu măsurile de limitare a riscurilor la import în ceea ce privește pesta porcină africană indicate în Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor ⁽⁵⁾. De asemenea, în decizia de punere în aplicare respectivă ar trebui să fie descrise măsuri de salvgardare și cerințe de sănătate animală suplimentare, aplicabile în situația în care sunt acordate astfel de derogări.
- (3) Interdicția de expediere a porcilor vii din zonele enumerate în partea III din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE este deosebit de strictă și, prin urmare, poate determina probleme de logistică și de bunăstare a animalelor în cazul în care sacrificarea porcilor în zonele respective nu este posibilă, în special din cauza absenței unui abator corespunzător sau a limitărilor capacității de sacrificare în zonele relevante enumerate în partea III a anexei respective, fie în cadrul aceluiași stat membru, fie pe teritoriul unui alt stat membru menționat în anexă.
- (4) Circulația porcilor vii pentru sacrificarea imediată implică un risc mai scăzut decât alte tipuri de deplasări ale porcilor vii, cu condiția să fie puse în aplicare măsuri de limitare a riscului. Prin urmare, atunci când apar situațiile descrise în considerentul 3, este oportun ca statele membre în cauză să poată să acorde în mod

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei din 9 octombrie 2014 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2014/178/UE (JO L 295, 11.10.2014, p. 63).⁽⁵⁾ Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (<http://www.oie.int/international-standard-setting/terrestrial-code/access-online/>).

excepțional derogări privind expedierea porcilor vii din regiunile enumerate în partea III din anexă pentru sacrificarea imediată la un abator situat în afara regiunii respective în același stat membru sau pe teritoriul altui stat membru enumerat în anexă, cu condiția să fie puse în aplicare măsuri de limitare a riscului pentru a nu pune în pericol combaterea bolii.

- (5) În ceea ce privește riscul de răspândire a pestei porcine africane, circulația diferitelor produse obținute de la porcine prezintă diferite niveluri de risc. Ca regulă generală, deplasarea materialului seminal de porcine în afara zonelor cu acces restricționat prezintă riscuri semnificative în ceea ce privește expunerea și consecințele. Cu toate acestea, aplicarea unor măsuri suplimentare de limitare a riscului, cum ar fi testarea și biosecuritate sporită, poate permite derogări pentru materialul seminal colectat din zonele enumerate în părțile II și III din anexa la Decizia 2014/709/UE de punere în aplicare. Articolul 9 din respectiva decizie de punere în aplicare ar trebui modificat în consecință.
- (6) Derogările privind expedierea de anumiți porci vii din zonele enumerate în părțile II și III din anexa la Decizia 2014/709/UE de punere în aplicare către alte zone enumerate în partea II sau partea III din anexa respectivă dintr-un alt stat membru cu un statut similar în ceea ce privește boala sunt justificate, cu condiția ca măsurile specifice de limitare a riscurilor să fie aplicate. Flexibilitatea oferită de aceste noi măsuri este importantă pentru asigurarea punerii în aplicare corespunzătoare a măsurilor într-o perspectivă pe termen mediu și lung. Pentru aceasta este nevoie de stabilirea unei proceduri de transport în condiții de siguranță sub controlul strict al autorităților competente din statul membru de tranzit și de destinație. Articolele 3 și 4 din respectiva decizie de punere în aplicare ar trebui modificate în consecință.
- (7) Ar trebui pusă în aplicare o procedură de transport, ca măsură suplimentară de limitare a riscului, în scopul de a izola animalele care provin din zone cu un risc mai mare în ceea ce privește pesta porcină africană. Prin urmare, este necesar să se clarifice și să se specifice procedurile de expediere, de tranzit și de livrare a porcilor vii.
- (8) Derogările prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE pentru expedierea de porci vii și material seminal între zone cu risc comparabil în ceea ce privește pesta porcină africană ar trebui să fie aplicate numai atunci când sunt aprobate de autoritățile competente ale statelor membre de tranzit și de destinație, înainte de o astfel de deplasare.
- (9) Directiva 64/432/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ prevede că deplasările de animale vii trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate. În cazul în care derogările de la interdicția de expediere a porcilor vii din zonele enumerate în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se aplică la porcii vii destinați comerțului în interiorul Uniunii, certificatele de sănătate respective ar trebui să includă o trimitere la prezenta decizie de punere în aplicare, astfel încât să se asigure faptul că certificatele relevante conțin informații adecvate și exacte privind sănătatea.
- (10) Perioada de aplicare a măsurilor zoosanitare prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE ar trebui să țină seama de epidemiologia pestei porcine africane și de condițiile necesare pentru redobândirea statutului de indemn de pestă porcină africană în conformitate cu Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor. Prin urmare, perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2014/709/UE ar trebui să fie prelungită până la 31 decembrie 2019.
- (11) Mai multe cazuri de pestă porcină africană la porcii mistreți în Estonia și Letonia au fost observate în zonele enumerate în părțile II și III din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, în imediata apropiere a zonelor enumerate în partea I a anexei respective.
- (12) Pesta porcină africană nu a fost niciodată raportată în zonele cele mai nordice ale Poloniei, enumerate în prezent în partea II din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (13) La evaluarea riscului reprezentat de situația sănătății animalelor în ceea ce privește pesta porcină africană din Estonia, Letonia și Polonia ar trebui să se ia în considerare evoluția situației epidemiologice actuale din Uniune în ceea ce privește boala respectivă. Pentru a aplica măsuri zoosanitare cât mai specifice și pentru a preveni răspândirea în continuare a pestei porcine africane, precum și pentru a preveni orice perturbare inutilă a comerțului în Uniune și pentru a evita impunerea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, lista Uniunii cu zonele care fac obiectul unor măsuri zoosanitare prevăzute în părțile I și II din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE ar trebui modificată astfel încât să se țină seama de situația actuală a sănătății animalelor în ceea ce privește boala respectivă în cele trei state membre.
- (14) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

⁽¹⁾ Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO L 21, 29.7.1964, p. 1977/64).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la interdicția prevăzută la articolul 2 litera (a), statele membre în cauză pot autoriza expedierea de porci vii de la o exploatație situată în zonele enumerate în partea II din anexă către alte zone de pe teritoriul aceluiași stat membru sau către zonele enumerate în părțile II sau III din anexă din alt stat membru, cu condiția ca:”;

(b) se adaugă punctul 4 următor:

„4. Pentru porcii vii expediați către zonele enumerate în părțile II sau III ale anexei anexă din alt stat membru, se aplică următoarele cerințe suplimentare:

- (a) porcii îndeplinesc orice alte garanții adecvate privind sănătatea animală, bazate pe un rezultat pozitiv al unei evaluări a riscului privind măsurile împotriva răspândirii pestei porcine africane impuse de către autoritatea competentă din statul membru al locului de origine și aprobate de autoritatea competentă a statului membru al locului de tranzit și de autoritatea competentă din statul membru de destinație, înainte de deplasarea animalelor respective;
- (b) statul membru de origine informează imediat Comisia și celelalte state membre referitor la garanțiile privind sănătatea animală și aprobarea de către autoritățile competente menționate la litera (a);
- (c) se instituie o procedură de transport în conformitate cu articolul 16a, sub controlul autorităților competente din statele membre de origine, de tranzit și de destinație, pentru a se asigura că animalele, transportate în conformitate cu cerințele suplimentare prevăzute la litera (a), sunt transportate în condiții de siguranță și nu sunt ulterior deplasate către un alt stat membru;
- (d) în cazul porcilor vii care respectă cerințele suplimentare de la punctul 4 din prezentul articol, se adaugă următoarea mențiune suplimentară la certificatele de sănătate corespunzătoare pentru porcinele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 64/432/CEE:

«Porci în conformitate cu articolul 3 din Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei.»

2. Se introduce următorul articol 3 a:

„Articolul 3a

Derogare de la interdicția de expediere a porcilor vii din zonele enumerate în partea III din anexă

„Prin derogare de la interdicția prevăzută la articolul 2 litera (a), statele membre în cauză pot autoriza expedierea de porci vii care provin din zonele enumerate în partea III din anexă către alte zone enumerate în partea II de pe teritoriul aceluiași stat membru sau către zonele enumerate în partea II sau în partea III din anexă din alt stat membru, cu condiția ca:

1. porcii să provină dintr-o exploatație cu un nivel adecvat de biosecuritate aprobat de autoritatea competentă, exploatația se află sub supravegherea autorității competente, iar porcii corespund cerințelor prevăzute la articolul 3 punctul 1 și la articolul 3 punctul 2 sau 3;
2. porcii să fie situați în centrul unei zone cu o rază de cel puțin trei kilometri în care toate animalele din crescătoriile respectă cerințele prevăzute la articolul 3 punctul 1 și la articolul 3 punctul 2 sau 3;
3. autoritatea competentă a exploatației de expediere să informeze în timp util autoritatea competentă a exploatației de destinație cu privire la intenția de a trimite porcii, iar autoritatea competentă a exploatației de destinație trebuie să notifice autoritatea competentă a exploatației de expediere cu privire la sosirea porcilor;

4. transportul porcilor în și prin zonele din exteriorul regiunilor menționate în partea III din anexă să se facă pe rute de transport predefinite, iar vehiculele utilizate pentru transportul porcilor trebuie să fie curățate, dacă este necesar, dezinsectizate și dezinfectate cât mai repede posibil după descărcare;
5. pentru porcii vii expediați către zonele enumerate în partea II sau partea III din anexă din alt stat membru, se aplică următoarele cerințe suplimentare:
 - (a) porcii îndeplinesc orice alte garanții adecvate privind sănătatea animală, bazate pe un rezultat pozitiv al unei evaluări a riscului privind măsurile împotriva răspândirii pestei porcine africane impuse de către autoritatea competentă din statul membru al locului de origine și aprobate de autoritatea competentă a statului membru de tranzit și de autoritatea competentă din statul membru de destinație, înainte de deplasarea animalelor respective;
 - (b) statul membru al locului de origine informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la garanțiile privind sănătatea animală și aprobarea de către autoritățile competente menționate la litera (a) și autorizează o listă de exploatații care respectă garanțiile privind sănătatea animală;
 - (c) se instituie o procedură de transport în conformitate cu articolul 16a, sub controlul autorităților competente din statele membre de origine, de tranzit și de destinație, pentru a se asigura că animalele, transportate în conformitate cu cerințele suplimentare prevăzute la litera (a), sunt transportate în condiții de siguranță și nu sunt ulterior deplasate către un alt stat membru;
 - (d) în cazul porcilor vii care respectă cerințele prezentului articol, se adaugă următoarea mențiune suplimentară la certificatele de sănătate corespunzătoare pentru porcinele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 64/432/CEE:

«Porci în conformitate cu articolul 3a din Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei.»

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la interdicțiile menționate la articolul 2 literele (a) și (c), statele membre în cauză pot autoriza expedierea de porci vii pentru sacrificarea imediată din zonele enumerate în partea III din anexă către alte zone din teritoriul aceluiași stat membru sau către zonele enumerate în partea II sau în partea III din anexă din alt stat membru, în cazul în care există limitări logistice în ceea ce privește capacitatea de sacrificare a abatoarelor autorizate de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 12, amplasate în zonele enumerate în partea III din anexă, cu condiția ca:”;

- (b) se adaugă punctul 10 următor:

„10. pentru porcii vii expediați către zonele enumerate în partea II sau partea III din anexă din alt stat membru, se aplică următoarele cerințe suplimentare:

- (a) porcii respectă orice alte garanții adecvate privind sănătatea animală, bazate pe un rezultat pozitiv al unei evaluări a riscului privind măsurile împotriva răspândirii pestei porcine africane impuse de către autoritatea competentă din statul membru al locului de origine și aprobate de autoritatea competentă a statului membru de tranzit și de autoritatea competentă din statul membru de destinație, înainte de deplasarea animalelor respective;
- (b) statul membru al locului de origine informează imediat Comisia și celelalte state membre referitor la garanțiile privind sănătatea animală și aprobarea de către autoritățile competente menționate la litera (a) și autorizează o listă de exploatații care respectă garanțiile privind sănătatea animală;
- (c) se instituie o procedură de transport în conformitate cu articolul 16a, sub controlul autorităților competente din statele membre de origine, de tranzit și de destinație, pentru a se asigura că animalele, transportate în conformitate cu cerințele suplimentare prevăzute la litera (a), sunt transportate în condiții de siguranță și nu sunt ulterior deplasate către un alt stat membru;
- (d) în cazul porcilor vii care corespund cerințelor prezentului articol, se adaugă următoarea mențiune suplimentară la certificatele de sănătate corespunzătoare pentru porcinele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 64/432/CEE:

«Porci care sunt în conformitate cu articolul 4 din Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei.»

4. La articolul 8, teza introductivă a alineatului (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Fără a aduce atingere articolului 3, articolului 3a și articolului 4, statele membre în cauză se asigură că porcii vii nu sunt expediați din teritoriile lor către alte state membre și țări terțe, cu excepția porcilor vii care provin din:”.

5. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Interdicție privind expedierea către alte state membre și țări terțe a transporturilor de material seminal de porcine și de ovule și embrioni colectați de la porci din zonele care sunt menționate în anexă

(1) Statele membre în cauză se asigură că niciun transport cu următoarele produse nu este expedit din teritoriul lor către alte state membre sau țări terțe:

- (a) material seminal de porcine, în afara cazului în care materialul seminal este colectat de la vieri donatori ținuți într-un centru de colectare autorizat în conformitate cu articolul 3 litera (a) din Directiva 90/429/CEE a Consiliului (*) și situat în afara zonelor enumerate în părțile II, III și IV ale anexei la prezenta decizie;
- (b) ovule și embrioni proveniți de la porcine, în afara cazului în care ovulele și embrionii provin de la femele donatoare din specia porcină ținute în exploatații care sunt în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și sunt situate în afara zonelor enumerate în părțile II, III și IV ale anexei, iar embrionii sunt embrioni obținuți prin fecundare *in vivo* concepuți ca rezultat al unei inseminări artificiale sau embrioni produși *in vitro* concepuți ca rezultat al fertilizării cu material seminal care îndeplinește condițiile prevăzute la litera (a) din prezentul alineat.

(2) Prin derogare de la interdicțiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) ale prezentului articol și la articolul 2 litera (b), statele membre în cauză pot autoriza expedierea de transporturi de material seminal de porcine, în cazul în care materialul seminal a fost colectat de la vieri donatori ținuți într-un centru de colectare autorizat în conformitate cu articolul 3 litera (a) din Directiva 90/429/CEE care aplică toate normele relevante de biosecuritate pentru pesta porcină africană și este situat în zonele enumerate în părțile II și III din anexa la prezenta decizie, către zonele enumerate în părțile II sau III din anexă din același stat membru sau într-un alt stat membru, cu condiția ca:

- (a) transporturile de material seminal să respecte orice alte garanții adecvate privind sănătatea animală, bazate pe un rezultat pozitiv al unei evaluări a riscului privind măsurile împotriva răspândirii pestei porcine africane impuse de către autoritatea competentă din statul membru al locului de origine și aprobate de autoritatea competentă a statului membru de destinație, înainte de expedierea transportului de material seminal;
- (b) statul membru de origine să informeze imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la garanțiile privind sănătatea animală menționate la litera (a);
- (c) vierii să corespundă cerințelor prevăzute la articolul 3 punctul 1 și la articolul 3 punctul 2 sau 3;
- (d) vierii donatori să fi fost supuși unui test individual de identificare a agentului, efectuat în termen de cinci zile înainte de data colectării materialului seminal care urmează să fie expedit, cu rezultate negative, iar o copie a rezultatelor testelor să fie anexată certificatului de sănătate animală care însoțește transportul de material seminal;
- (e) următoarele atestări suplimentare să fie adăugate la certificatele de sănătate animală corespunzătoare menționate la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 90/429/CEE:

«Material seminal de porcine în conformitate cu articolul 9 din Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei din 9 octombrie 2014 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2014/178/UE.»

(*) Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină (JO L 224, 18.8.1990, p. 62).”

6. Se introduce următorul articol 16 a:

„Articolul 16a

Procedura de transport

Autoritatea competentă se asigură că procedura de transport respectă următoarele cerințe:

1. fiecare camion și alte vehicule care sunt utilizate pentru transportul porcilor vii au fost:
 - (a) înregistrate individual de către autoritatea competentă din statul membru de expediție pentru transportul porcilor vii, utilizând procedura de transport;
 - (b) sigilate de către medicul veterinar oficial după încărcare; numai responsabilul autorității competente poate să rupă sigiliul și să îl înlocuiască cu unul nou; fiecare încărcare sau înlocuire a sigiliilor trebuie să fie notificată autorității competente;
 2. transportul se efectuează:
 - (a) direct, fără oprire;
 - (b) urmând ruta care a fost autorizată de autoritatea competentă;
 3. medicul veterinar oficial responsabil pentru exploatarea de destinație trebuie să confirme fiecare sosire autorității competente de origine;
 4. după descărcarea porcilor vii, camionul sau vehiculul sau orice alte echipamente care au fost utilizate pentru transportul porcilor în cauză sunt curățate și dezinfectate în întregime în perimetrul închis al locului de destinație sub supravegherea medicului veterinar oficial. Se aplică dispozițiile articolului 12 litera (a) din Directiva 2002/60/CE;
 5. înaintea efectuării primei expediții din zonele enumerate în partea III din anexă, autoritatea competentă de origine asigură strategiile necesare împreună cu autoritățile relevante în sensul literei (c) din anexa VI la Directiva 2002/60/CE în vederea asigurării planului de urgență, a liniei de comandă și deplină cooperare a serviciilor în caz de accidente în timpul transportului, defectare majoră a camionului sau a altui vehicul sau în cazul unei acțiuni frauduloase a operatorului. Operatorii camioanelor trebuie să notifice imediat autoritatea competentă cu privire la orice accident sau defectare majoră a camionului sau a vehiculului.”
7. La articolul 21, data de „31 decembrie 2018” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 2019”.
8. Anexa se înlocuiește cu textul anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

„ANEXĂ

PARTEA I

1. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- orașul (linn) Keila;
- orașul (linn) Kunda;
- orașul (linn) Loksa;
- orașul (linn) Maardu;
- orașul (linn) Mustvee;
- orașul (linn) Pärnu;
- orașul (linn) Saue;
- orașul (linn) Tallinn;
- județul (maakond) Läänemaa;
- partea comunei (vald) Kuusalu aflată la nord de șoseaua 1 (E20);
- comuna (vald) Are;
- comuna (vald) Audru;
- comuna (vald) Halinga;
- comuna (vald) Haljala;
- comuna (vald) Harku;
- comuna (vald) Jõelähtme;
- comuna (vald) Keila;
- comuna (vald) Kernu;
- comuna (vald) Killi;
- comuna (vald) Koonga;
- comuna (vald) Lavassaare;
- comuna (vald) Nissi;
- comuna (vald) Padise;
- comuna (vald) Paikuse;
- comuna (vald) Raasiku;
- comuna (vald) Rae;
- comuna (vald) Rägavere;
- comuna (vald) Saku;
- comuna (vald) Saue;
- comuna (vald) Sauga;
- comuna (vald) Sindi;
- comuna (vald) Sõmeru;
- comuna (vald) Tootsi;
- comuna (vald) Tori;

- comuna (vald) Tõstamaa;
- comuna (vald) Varbla;
- comuna (vald) Vasalemma;
- comuna (vald) Vihula;
- comuna (vald) Viimsi;
- comuna (vald) Viru-Nigula.

2. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- în județul (novads) Ogres, localitățile (pagasti) Suntažu și Ogresgala;
- județul (novads) Ādažu;
- județul (novads) Amatas;
- județul (novads) Carnikavas;
- județul (novads) Garkalnes;
- județul (novads) Ikšķiles;
- județul (novads) Inčukalna;
- județul (novads) Jaunjelgavas;
- județul (novads) Ķeguma;
- județul (novads) Līgatnes;
- județul (novads) Mālpils;
- județul (novads) Neretas;
- județul (novads) Ropažu;
- județul (novads) Salas;
- județul (novads) Siguldas;
- județul (novads) Vecumnieku;
- județul (novads) Viesītes.

3. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Jurbarkas, comunele (seniūnija) Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus și Juodaičių;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Pakruojis, comunele (seniūnija) Klovainių, Rozalimo și Pakruojo;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Panevėžys, comunele (seniūnija) Krekenavos, Upytės, Naujamiesčio și Smilgių;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Raseiniai, comunele (seniūnija) Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojuku și Šiluvos;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Šakiai, comunele (seniūnija) Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Pasvalys;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Vilkaviškis;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Radviliškis;
- municipalitatea (savivaldybė) Kalvarija;

- municipalitatea (savivaldybė) Kazlų Rūda;
- municipalitatea (savivaldybė) Marijampolė.

4. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

în voievodatul Podlaskie:

- municipalitățile Augustów, cu orașul Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin și Bargłów Kościelny din districtul Augustów;
- municipalitățile Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraz, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady, Dobrzyniewo Duże și partea din Zabłudów [partea de sud-vest a comunei (gmina) delimitată de linia creată de drumul având numărul 19 și prelungită până la drumul având numărul 685] din districtul Białostock;
- municipalitățile Czyże, Hajnówka cu orașul Hajnówka, Dubicze Cerkiewne, Kleszczele și Czeremcha din districtul Hajnowski;
- municipalitățile Grodzisk, Dziadkowice și Milejczyce din districtul Siemiatycze;
- municipalitățile Kobylin-Borzymy, Kulesze Kościelne, Sokoły, Wysokie Mazowieckie cu orașul Wysokie Mazowieckie, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo și Ciechanowiec din districtul Wysokie Mazowieckie;
- districtul Sejny;
- municipalitățile Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki și Raczki din districtul Suwalski;
- municipalitatea Rutki din districtul Zambrów;
- municipalitățile Suchowola și Korycin din districtul Sokółka;
- districtul Bielsko;
- orașul Białystok;
- orașul Suwałki;
- districtul Mońki.

PARTEA II

1. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- orașul (linn) Kallaste;
- orașul (linn) Rakvere;
- orașul (linn) Tartu;
- orașul (linn) Vändra;
- orașul (linn) Viljandi;
- județul (maakond) Ida-Virumaa;
- județul (maakond) Põlvamaa;
- județul (maakond) Raplamaa;
- partea comunei (vald) Kuusalu aflată la sud de șoseaua 1 (E20);
- partea comunei (vald) Palamuse aflată la est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Pärsti aflată la vest de șoseaua 24126;
- partea comunei (vald) Suure-Jaani aflată la vest de șoseaua 49;
- partea comunei (vald) Tabivere aflată la est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Tamsalu aflată la nord-est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;

- partea comunei (vald) Tartu aflată la est de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Viiratsi aflată la vest de linia creată de partea de vest a șoselei 92 până la intersecția cu drumul 155, apoi de drumul 155 până la intersecția cu drumul 24156, apoi de drumul 24156 până unde acesta trece peste râul Verilaske, apoi de râul Verilaske până când acesta ajunge la granița de sud a comunei;
- comuna (vald) Abja;
- comuna (vald) Aegviidu;
- comuna (vald) Alatskivi;
- comuna (vald) Anija;
- comuna (vald) Häädemeeste;
- comuna (vald) Haaslava;
- comuna (vald) Halliste;
- comuna (vald) Kadrina;
- comuna (vald) Kambja;
- comuna (vald) Karksi;
- comuna (vald) Kasepää;
- comuna (vald) Kõpu;
- comuna (vald) Kose;
- comuna (vald) Kõue;
- comuna (vald) Laekvere;
- comuna (vald) Luunja;
- comuna (vald) Mäksa;
- comuna (vald) Meeksi;
- comuna (vald) Pala;
- comuna (vald) Peipsiääre;
- comuna (vald) Piirissaare;
- comuna (vald) Rakvere;
- comuna (vald) Saarde;
- comuna (vald) Saare;
- comuna (vald) Surju;
- comuna (vald) Tahkuranna;
- comuna (vald) Tapa;
- comuna (vald) Vändra;
- comuna (vald) Vara;
- comuna (vald) Vinni;
- comuna (vald) Võnnu.

2. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- județul (novads) Krimuldas;
- în județul (novads) Limbažu, localitățile (pagasts) Skultes, Vidridžu, Limbažu și Umurgas;
- în județul (novads) Ogres, localitățile (pagasti) Krapes, Ūķeipenes, Lauberes, Madlienas Mazozolu, Menģeles și Taurupes;

- județul (novads) Priekule;
- în județul (novads) Salacgrīvas, localitatea (pagasts) Liepupes;
- județul (novads) Aizkraukles;
- județul (novads) Aknīstes;
- județul (novads) Alūksnes;
- județul (novads) Apes;
- județul (novads) Baltinavas;
- județul (novads) Balvi;
- județul (novads) Cēsu;
- județul (novads) Cesvaines;
- județul (novads) Ērgļi;
- județul (novads) Gulbenes;
- județul (novads) Ilūkstes;
- județul (novads) Jaunpiebalgas;
- județul (novads) Jēkabpils;
- județul (novads) Kocēnu;
- județul (novads) Kokneses;
- județul (novads) Krustpils;
- județul (novads) Lielvārdes;
- județul (novads) Līvānu;
- județul (novads) Lubānas;
- județul (novads) Madonas;
- județul (novads) Pārgaujas;
- județul (novads) Pļaviņu;
- județul (novads) Raunas;
- județul (novads) Rugāju;
- județul (novads) Saulkrastu;
- județul (novads) Sējas;
- județul (novads) Skrīveru;
- județul (novads) Smiltenes;
- județul (novads) Varakļānu;
- județul (novads) Vecpiebalgas;
- județul (novads) Viļakas;
- orașul (republikas pilsēta) Jēkabpils;
- orașul (republikas pilsēta) Valmiera.

3. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Anykšėiai, comunele (seniūnija) Andrioniškis, Anykščiai, Debeikiai, Kavarskas, Kurkliai, Skiemonys, Traupis, Troškūnai și partea din Svėdasai situată la sud de drumul nr. 118;
- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Jonava, comunele (seniūnija) Šilų și Bukonių și, în comuna (seniūnija) Žeimių, satele (kaimas) Biliuškiiai, Drobiškiiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiiai, Zofijauka, Naujokai;

- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Kaišiadorys, comunele (seniūnija) Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Paparčių, Žašlių, Žiezūmarių, Žiezūmarių apylinkės și partea comunei (seniūnija) Rumšiškių care se află la sud de șoseaua N. A1;
- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Kaunas, comunele (seniūnija) Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių și Zapyškio;
- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Kėdainiai, comunele (seniūnija) Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto;
- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Panevėžys, comunele (seniūnija) Karsakiškio, Miežiškių, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Raguvos, Vadoklių și Velžio;
- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Šalčininkai, comunele (seniūnija) Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių, Dieveniškių;
- în districtul municipal (rajonu savivaldybė) Varėna, comunele (seniūnija) Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Alytus;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Kaišiadorys;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Kaunas;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Panevėžys;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Vilnius;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Alytus;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Biržai;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Druskininkai;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Lazdijai;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Prienai;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Širvintos;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Ukmergė;
- districtul municipal (rajonu savivaldybė) Vilnius;
- municipalitatea (savivaldybė) Birštonas;
- municipalitatea (savivaldybė) Elektrėnai.

4. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

în voievodatul Podlaskie:

- municipalitățile Czarna Białostocka, Supraśl, Wasilków și partea din Zabłudów [partea de nord-est a comunei (gmina) delimitată de linia creată de drumul având numărul 19 și prelungită până la drumul având numărul 685] din districtul Białostock;
- municipalitățile Dąbrowa Białostocka, Janów, Nowy Dwór și Sidra din districtul Sokółka;
- municipalitatea Lipsk din districtul Augustów;
- municipalitățile Narew, Narewka și Białowieża din districtul Hajnowski.

PARTEA III

1. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- orașul (linn) Elva;
- orașul (linn) Jõgeva;

- orașul (linn) Põltsamaa;
- orașul (linn) Võhma;
- județul (maakond) Järvamaa;
- județul (maakond) Valgamaa;
- județul (maakond) Võrumaa;
- partea comunei (vald) Palamuse aflată la vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Pärsti aflată la est de șoseaua 24126;
- partea comunei (vald) Suure-Jaani aflată la est de șoseaua 49;
- partea comunei (vald) Tabivere aflată la vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Tamsalu aflată la sud-vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Tartu aflată la vest de linia de cale ferată Tallinn-Tartu;
- partea comunei (vald) Viiratsi aflată la vest de linia creată de partea de est a șoselei 92 până la intersecția cu drumul 155, apoi de drumul 155 până la intersecția cu drumul 24156, apoi de drumul 24156 până unde acesta trece peste râul Verilaske, apoi de râul Verilaske până când acesta ajunge la granița de sud a comunei;
- comuna (vald) Jõgeva;
- comuna (vald) Kolga-Jaani;
- comuna (vald) Konguta;
- comuna (vald) Kõo;
- comuna (vald) Laeva;
- comuna (vald) Nõo;
- comuna (vald) Paistu;
- comuna (vald) Pajusi;
- comuna (vald) Põltsamaa;
- comuna (vald) Puhja;
- comuna (vald) Puurmani;
- comuna (vald) Rakke;
- comuna (vald) Rannu;
- comuna (vald) Rõngu;
- comuna (vald) Saarepeedi;
- comuna (vald) Tähtvere;
- comuna (vald) Tarvastu;
- comuna (vald) Torma;
- comuna (vald) Ülenurme;
- comuna (vald) Väike-Maarja.

2. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- în județul (novads) Limbažu, localitățile (pagasti) Viļķenes, Pāles și Katvaru;
- în județul (novads) Salacgrīvas, localitățile (pagasti) Ainažu și Salacgrīvas;
- județul (novads) Aglonas;
- județul (novads) Alojias;

- județul (novads) Beverīnas;
- județul (novads) Burtņieku;
- județul (novads) Ciblas;
- județul (novads) Dagdas;
- județul (novads) Daugavpils;
- județul (novads) Kārsavas;
- județul (novads) Krāslavas;
- județul (novads) Ludzas;
- județul (novads) Mazsalacas;
- județul (novads) Naukšēnu;
- județul (novads) Preiļu;
- județul (novads) Rēzeknes;
- județul (novads) Riebiņu;
- județul (novads) Rūjienas;
- județul (novads) Strenču;
- județul (novads) Valkas;
- județul (novads) Vārkavas;
- județul (novads) Viļānu;
- județul (novads) Zilupes;
- orașul (republicas pilsēta) Daugavpils;
- orașul (republicas pilsēta) Rēzekne.

3. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Anykščiai, comuna (seniūnija) Viešintos și partea din comuna (seniūnija) Svėdasai situată la nord de drumul nr. 118;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Jonava, comunele (seniūnija) Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos și, în comuna (seniūnija) Žeimiai, satele (kaimas) Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiei, Mīlašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai și Žeimių miestelis;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Kaišiadorys, comunele (seniūnija) Palomenės și Pravieniškių și partea comunei (seniūnija) Rumšiškių care se află la nord de drumul N. A1;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Kaunas, comunele (seniūnija) Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos și Neveronių;
- în districtul municipal (rajono savivaldybė) Kėdainiai, comuna (seniūnija) Pelėdnagių;
- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Šalčininkai, comunele (seniūnija) Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos, Kalesninkų;
- în districtul municipal (rajono savivaldybe) Varėna, comunele (seniūnija) Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos, Vydenių;
- municipalitatea (miesto savivaldybė) Jonava;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Ignalina;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Kupiškis;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Moletai;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Rokiškis;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Švencionys;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Trakai;

- districtul municipal (rajono savivaldybė) Utena;
- districtul municipal (rajono savivaldybė) Zarasai;
- municipalitatea Visaginas.

4. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

în voievodatul Podlaskie:

- municipalitățile Gródek și Michałowo din districtul Białostock;
- municipalitățile Krynki, Kuźnica, Sokółka și Szudziałowo din districtul Sokółka.

PARTEA IV

Italia

Următoarele zone din Italia:

toate zonele din Sardinia.”

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2434 A COMISIEI**din 18 decembrie 2015****de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/237/UE privind măsurile de prevenire a introducerii și a răspândirii în Uniune a organismelor dăunătoare în ceea ce privește anumite fructe și legume originare din India***[notificată cu numărul C(2015) 9178]*

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ⁽¹⁾, în special articolul 16 alineatul (3) teza a patra,

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE a Comisiei ⁽²⁾ interzice importurile din India de plante, altele decât semințele și rădăcinile, de *Colocasia* Schott și de plante, altele decât semințele, de *Momordica* L., *Solanum melongena* L. și *Trichosanthes* L. În plus, pentru importul de plante, altele decât semințele, de *Mangifera* L, Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE impune luarea de măsuri adecvate de către autoritățile din India pentru a se asigura că transporturile sunt indemne de organisme dăunătoare.
- (2) Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE este limitată în timp. Având în vedere numărul de interceptări de organisme dăunătoare la o gamă largă de plante și produse vegetale care provin din India, Comisia concluzionează că sunt necesare îmbunătățiri suplimentare ale sistemului de certificare fitosanitară din India. Prin urmare, este oportun să se prelungească termenul de valabilitate al Deciziei de punere în aplicare 2014/237/UE până la 31 decembrie 2016.
- (3) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE ar trebui modificată în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 2 din Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2016.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2015.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei⁽¹⁾ JO L 169, 10.7.2000, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/237/UE a Comisiei din 24 aprilie 2014 privind măsurile de prevenire a introducerii și a răspândirii în Uniune a organismelor dăunătoare în ceea ce privește anumite fructe și legume originare din India (JO L 125, 26.4.2014, p. 93).

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 1/2015 A CONSILIULUI DE ASOCIERE UE-EGIPT

din 21 septembrie 2015

de înlocuire a protocolului 4 la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă [2015/2435]

CONSILIUL DE ASOCIERE UE-EGIPT,

având în vedere Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte ⁽¹⁾, în special articolul 27,

având în vedere protocolul 4 la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă,

întrucât:

- (1) Articolul 27 din Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”) face trimitere la protocolul 4 la acord (denumit în continuare „protocolul 4”), care stabilește regulile de origine și prevede cumulul de origine între Uniunea Europeană, Egipt și alte părți contractante la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuro-mediteraneene ⁽²⁾ (denumită în continuare „convenția”).
- (2) Conform articolului 39 din protocolul 4, Consiliul de asociere prevăzut la articolul 74 din acord poate decide să modifice dispozițiile respectivului protocol.
- (3) Convenția urmărește să înlocuiască protocoalele privind regulile de origine aflate în prezent în vigoare în țările din zona paneuro-mediteraneană cu un act juridic unic.
- (4) Uniunea și Egiptul au semnat convenția la 15 iunie 2011 și, respectiv, la 9 octombrie 2013.
- (5) Uniunea și Egiptul și-au depus instrumentele de acceptare pe lângă depozitarul convenției la 26 martie 2012 și, respectiv, la 23 aprilie 2014. În consecință, în aplicarea articolului 10 alineatul (3) din convenție, convenția a intrat în vigoare pentru Uniune la 1 mai 2012 și pentru Egipt la 1 iunie 2014.
- (6) Prin urmare, protocolul 4 ar trebui modificat astfel încât să facă trimitere la convenție,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Protocolul 4 la Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte, privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 39.

⁽²⁾ JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Se aplică de la 1 februarie 2016.

Adoptată la Bruxelles, 21 septembrie 2015.

Pentru Consiliul de asociere

Președintele

F. MOGHERINI

ANEXĂ

„PROTOCOLUL 4**privind definirea noțiunii de « produse originare » și metodele de cooperare administrativă***Articolul 1***Reguli de origine aplicabile**

(1) În scopul punerii în aplicare a prezentului acord, se aplică apendicele I și dispozițiile relevante din apendicele II la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuro-mediteraneene ⁽¹⁾ (denumită în continuare «convenția»).

(2) Toate trimiterile la «acordul relevant» din apendicele I și din dispozițiile relevante incluse în apendicele II la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuro-mediteraneene se interpretează ca trimiteri la acest acord.

*Articolul 2***Soluționarea litigiilor**

(1) Atunci când procedurile de verificare prevăzute la articolul 32 din apendicele I la convenție dau naștere unor litigii ce nu pot fi soluționate între autoritățile vamale care solicită verificarea și autoritățile vamale responsabile cu efectuarea verificării respective, aceste litigii sunt înaintate Consiliului de asociere.

(2) În toate cazurile, soluționarea litigiilor dintre importator și autoritățile vamale din țara importatoare se efectuează în conformitate cu legislația țării respective.

*Articolul 3***Modificări ale protocolului**

Consiliul de asociere poate decide modificarea dispozițiilor prezentului protocol.

*Articolul 4***Retragerea din convenție**

(1) Dacă fie Uniunea Europeană, fie Egiptul notifică în scris depozitarului convenției intenția lor de a se retrage din convenție în conformitate cu articolul 9 din aceasta, Uniunea și Egiptul declanșează imediat negocieri cu privire la regulile de origine în scopul punerii în aplicare a prezentului acord.

(2) Până la intrarea în vigoare a respectivelor reguli de origine nou negociate, prezentului acord i se aplică în continuare regulile de origine incluse în apendicele I la convenție și, după caz, dispozițiile relevante ale apendicelui II la aceasta, aplicabile la momentul retragerii. Cu toate acestea, începând din momentul retragerii regulile de origine cuprinse în apendicele I și, după caz, dispozițiile relevante prevăzute în apendicele II la convenție se interpretează astfel încât să permită cumulul bilateral doar între Uniunea Europeană și Egipt.”

⁽¹⁾ JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO